

IHS
BIBLIOTECA DE LOYOLA.

Sala	1
Estante	13
Plúteo	41

DECRETA
PROVINCIALIS
SYNODI RAVENNA-
TIS PRAESIDENTE IN EA

ILLVSTRISSIMO AC REVERENDISS.
DOMINO IVLIO FELTRIO

D E R V V E R E,
Tituli sancti Petri ad Vincula. S. R. E.
Presbytero Cardinali Vrbini. sanctę
Rauenn. Ecclesię Archi-
episcopo.

R O M Æ
Apud hæredes Antonij Bladij Impress. Camer.
M. D. L X I X.

IVLIVS CARDINALIS
VRBINAS, ET ARCHIEPISCOPVS
RAVENN. PROVINCIAE
nostræ fidelibus salutem in Domino.

VÆ à nobis superioribus mensibus
ex sacri Concilij Tridentini præ-
scripto Reuerendissimis Coepisco-
pis nostris assentientibus Prouin-
ciali Synodo sancita sunt, pro no-
stro Archiepiscopalis officij mune-
re ad Dei omnipotentis gloriam, & fidelis populi salu-
tem quanto citius fieri potuit typis excusa peruulga-
mus. speramus enim diuino auxilio freti hæc Decreta
Prouinciæ nostræ valde necessaria, futura etiam salu-
berrima. Vos itaq; ea vt debetis, prompto animo su-
scipite, ac pietatis studio non pœnarum metu, pie san-
cteq; seruate, vocemq; pastorum vestrorum libenter
audite: vt cum venerit æternus ille Pastor noster Chri-
stus Dominus vos in ouibus suis numeret, quibus in
regno patris sui sempiternę beatitudinis pascua præ-
parauit. Valete in Domino officij vestri memores.

DECRETA PROVINC.
IN NOMINE SANCTAE
ET INDIVIDVAE
TRINITATIS

Patris, & Filij, & Spiritus sancti.

OS IULIUS FELTRIVS DE RVVERE, TITVLI
SANCTI PETRI AD VINCVLA S. R. E.
PRESB. CARDIN. VRBIN. ET DEI,
atque Apostolicæ sedis gratia, S. Rauē.
Ecclesiæ Archiepiscopus, de consilio & assensu Reue-
rendissimorum DD. Coepiscoporum nostrorum, in
præsenti Rauē. prouinciali Synodo legitime congre-
gatorū, hæc, quæ sequuntur, statuimus, & ordinamus.

PROFESSIO FIDEI.

IN primis vero fidei confessionem, ut decet, præ-
mittentes, atque in hunc, qui sequitur, modum,
eam, iuxta formam in Bulla sc. re. Pij Quarti tradi-
tam, profitentes; Credimus, & profitemur omnia, &
singula, quæ continentur symbolo fidei, quo sancta
Romana Ecclesia vitur, videlicet, Credo in vnum
Deum patrem omnipotentem, factorem cæli, & ter-
ræ, visibilibus omnium, & inuisibilibus. Et in vnum
Dominum Iesum Christum, filium Dei vnigenitum, &
ex patre natum ante omnia sæcula: Deum de Deo, lu-
men de lumine, Deum verū de Deo vero, genitum,
non factum, consubstantialem patri, per quem om-
nia

SYNODI RAVENN.

3

nia facta sunt: qui propter nos homines, & propter no-
stram salutem descendit de cælis; & incarnatus est de
Spiritu sancto ex Maria virgine, & homo factus est:
crucifixus etiam pro nobis sub Pontio Pilato, passus,
& sepultus est: & resurrexit tertia die secundum scri-
pturas: & ascendit in cælum: sedet ad dexteram Pa-
tris: & iterum venturus est cum gloria iudicare viuos,
& mortuos: cuius regni non erit finis. Et in spiritum
sanctum dominum, & viuificantem, qui ex patre, fi-
lioque procedit: qui cum patre, & filio simul adora-
tur, & conglorificatur: qui locutus est per Prophetas.
Et vnā sanctā catholicā, & apostolicā Ecclesiā.
Cōfiteor vnum baptisma in remissionem peccatorū:
& expecto resurrectionem mortuorum, & vitam ven-
turi sæculi. Amen.

Apostolicas, & Ecclesiasticas traditiones, reliquas-
que eiusdem Ecclesiæ obseruationes, & constitutio-
nes, firmissime admittimus, & amplectimur. Item sa-
crām scripturam iuxta eum sensum, quem tenuit, &
tenet sancta mater Ecclesia, cuius est iudicare de vero
sensu, & interpretatione sacrarum scripturarū, admit-
timus: nec eam vnquam, nisi iuxta vnanimem cōsen-
sum patrum accipiemus, & interpretabimur.

Profitemur quoque septem esse vere, & proprie Sa-
cramenta nouæ legis, a Iesu Christo domino nostro in-
stituta, atque ad salutem humani generis, (licet non
omnia singulis necessaria,) scilicet, Baptismum, Con-
firmationem, Eucharistiam, Pœnitentiam, Extremam
vntio-

DECRETA PROVINC.

unctionem, Ordinem, & Matrimonium : illaque gratiam conferre ; & ex his Baptismum , Confirmationē, & Ordinem sine sacrilegio reiterari non posse.

Receptos quoque, & approbatos Ecclesiæ catholice ritus, in supradictorum omnium Sacramentorum solemnī administratione recipimus, & admittimus. Omnia & singula, quæ de peccato originali, & de Iustificatione in sacrosancta Tridentina Synodo definita, & declarata fuerunt, amplectimur, & recipimus.

Profitemur pariter in Missa offerri Deo verū, proprium, & propitiatorium sacrificium pro viuis, & defunctis : atque in sanctissimo Eucharistiæ Sacramento esse vere, realiter, & substantialiter corpus, & sanguinē, vna cum anima, & diuinitate domini nostri Iesu Christi, fierique conuersionem totius substantiæ panis in corpus, & totius substantiæ uini in sanguinem : quam conuersionem catholica Ecclesia transubstantiationem appellat.

Fatemur etiam sub altera tantum specie totum, atque integrum Christum, uerumque Sacramentum sumi. Constanter tenemus purgatorium esse, animasq; ibi detentas, fidelium suffragiis iuuari : similiter & sanctos una cum Christo regnantes, uenerandos, atque inuocandos esse : eosque orationes Deo pro nobis offerre, atque eorum reliquias esse venerandas.

Firmiter asserimus imagines Christi, ac deiparæ semper virginis, nec nō aliorum sanctorum habendas, & retinendas esse : atque eis debitum honorem, ac venerationem

SYNODI RAVENN.

4

rationem impartendam. Indulgentiarū etiam potestatem a Christo in Ecclesia relictā fuisse; illarumq; vsum Christiano populo maxime salutarē esse affirmamus.

Sanctam catholicam, & apostolicam Romanā Ecclesiam, omnium Ecclesiarum matrem, & magistrā agnoscimus : Romanoque Pontifici, beati Petri Apostolorū principis successori, ac Iesu Christi Vicario veram obedientiam spondemus, ac iuramus : cætera item omnia a sacris Canonibus, & œcumenicis Concilijs, ac præcipue a Sacrosancta Tridentina Synodo tradita, definita, & declarata, indubitanter recipimus, atque profitemur : simulque contraria omnia, atque hæreses quascunque ab Ecclesia damnatas, & reiectas, & anathematizatas, nos pariter damnamus, reijcimus, & anathematizamus.

Hanc veram catholicam fidem, extra quam nemo saluus esse potest; quā in præsentī sponte profitemur, & veraciter tenemus; eandem integram, & immaculatam, vsque ad extremum vitæ spiritum, constantissime, Deo adiuuante, retinere, & confiteri, atque a nostris subditis, vel illis, quorum cura ad nos in nostro munere spectabit; teneri, doceri, & prædicari, quantum in nobis erit, curaturos.

Præscriptam autem fidei professionem, ex eiusdem fe: re: Pij Quarti Bulla, omnino facere teneantur, quicumque de beneficijs Ecclesiasticis, curam præsertim animarum habētibus, quouis modo prouisi fuerint : quiuē in posterum ad doctorales, vel magistrales gradus

DECRETA PROVINC.

us promouebuntur, seu haecenus sunt promoti: ea ratione habita, ut qui nondum sunt promoti, in ipso promotionis actu, alij vero infra tempus ab Episcopo statuendum, fidem ipsam profiteantur: necnon publice, vel priuatim, Theologiam, Canonicam, vel Ciuilem censuram, Medicinam, Philosophiam, Grammaticam, atque alias bonas artes quascunque profitentes, legentesue, sub poenis in eadem Bulla contentis.

De Canonicatibus vero, atque alijs Ecclesiasticis dignitatibus prouisi, praeter propositam fidei professionem, in Episcoporum manibus faciendam, in ipso quoque capitulo, infra duorum mensium spatium, a die adeptae possessionis, ex sacri Tridentini Concilii precepto, fidem profiteantur: ut fructus suos faciant: & adepta illis possessio suffragetur. Quod si capitulum in ea recipienda, negligens fuerit: grauiter, Ordinarij arbitrio, puniatur: si vero ipsius prouisi culpa id acciderit; ad distributiones, donec satisfecerit, non admittatur: nihilominus ad eam grauioribus poenis propositis, faciendam, omnino cogatur.

In fidei autem professione facienda, praecipue obseruetur; ut publice, ac palam ab omnibus fiat, adhibitaque iam praemissa verborum forma: necnon eandem per Episcopalis Curiae Notarios de ea rogatos, in peculiari libro annotari, cum ipsius profitentis subscriptione, ad perpetuam rei memoriam, Episcopi curent.

DE

SYNODI RAVENN.

8

DE HAERETICIS.

Cap. I.

QVOD ad conseruandam Catholicae fidei integritatem pertinet, ut ab eo potissimum exordiamur, quam maxime Episcopos hortamur ac monemus in Domino: ut diligentissime in primis inuigilent, & attendant, ne uirus aliquod in tanta mali propinquitate ex infecta aliqua radice latenter subrepat, quod gregem, & eius pascua inficiat, uel corrumpat: studeantque ut opportuna adhibeantur remedia, quaecunque ad populos in Orthodoxa fide continendos, facere videantur: idque praeter ceteris curent, ut coenitulae rudium, ac praesertim suspectorum hominum prohibeantur: de his, quae ad fidem pertinent, ab idiotis praecipue, & literarum ignaris, nec publice, nec priuatim disputetur: a Catholicis, & sane doctrinae Religiosis uiris sermones, vel conciones quam sepiissime habeantur: & his similia. Quod si putridum quid appareat, statim refecari provideant: & quos semel infectos fuisse cognouerint; diligenter obseruent.

Cap. II.

I N Haereticis, vel de heresi quoquo modo suspectis perquirendis, & extirpandis, non solum vigilantissimi sint Episcopi, atque Ordinarij omnes, quod praecipuum est eorum munus, usque ad animam,
B &

DECRETA PROVINC.

& sanguinem exequendum; sed etiam sæculi Principes, ac Magistratus quoscunque frequenter admoneant: quemadmodum eos monemus, & hortamur in Domino; ut Episcopis atque alijs sacræ Inquisitionis ministris auxilium, fauorem, & consilium præbeant; quò Canonicas pœnas euitent: atq; enitantur, in hoc tam necessario ac præcellenti fidei negotio plurimum proficere: quò certe nil Deo gratius, aut populis salubrius excogitari potest.

DE LIBRIS PROHIBITIS.

Cap. I.

POSTERIOREM Librorum prohibitorum Indicem, cum suis regulis, Episcopi ad vnguem obseruari faciât: Bibliopolisq; , atq; Impressoribus, quęcunq; ad eos pertinet, ad memoriam sæpe reuocari curent; ne in aliquo delinquentes, pœnas contra eos statutas incurrant.

Cap. II.

ANimaduertant præterea Episcopi, in quorum dicecesibus imprimendi ars exercetur, ut libri atque opera quęcunque, antequam imprimantur, exactissime perlegantur, atque ubi opus fuerit, castigentur: cum primum vero typis excussa fuerint; non antea ex officina exeant, aut venalia proponantur, quā cū originalibus diligentissime cōferantur: eadēq; sub signata ad perpetuā rei memoriā fideliter cōseruentur.

Cap.

SYNODI RAVENN.

6

Cap. III.

EPiscopi non solum in eos, qui libros, quauis ratione prohibitos retinent; sed etiam in omnes sacræ Scripturæ verbis ad iocum, assentationem, contumeliam, superstitionem, atque alios profanos vsus abutentes, seuerissime animaduertant.

DE VERBI DEI PRÆDICATIONE.

Cap. I.

NON ambigitur, Episcoporum munus in pascendo grege, ac diligenter in fide erudiendo, potissimum versari. Proprium itaq; munus agnoscentes Episcopi ipsi illud pie, ac fideliter exequi satagant: & spirituales panem esurientibus frangant: sæpe recolentes, ouium suarū sanguinem ex eorum manibus esse requirendū: Quod sane officium, si per seipsos, ut decet, legitime præpediti obire nequeant; idoneos verbi Dei ministros, iuxta sacri Tridentini Concilij decretum eligendos, sibi ipsis adiungant: qui eorum vices omni diligentia, & pietate suppleant: atq. in primis attendant, ut eorum sana sit, & illibata doctrina; ne mala sibi electio imputari possit.

Cap. II.

HÆc autem præcipue a verbi Dei prædicatoribus quibuscunque obseruentur: ne quæstio-

B 2 nibus

DECRETA PROVINC.

nibus inutilibus, aut fabulosis, vel iocosis verbis, aut dubiis, vel implicitis sermonibus, audiētium mentes occupent: ab Historijs apocryphis, miraculorumque non approbatorum recitatione abstineant: hæreticorum opiniones, & argumenta (nisi id vrgēs rei necessitas postulet) quanto minus fieri potest, nominatim recenseant, sed omnino refellant: vitia generatim reprehendant: & Saluatoris exemplo, populorum vitam componere, atque instituere studeant: in aliquem tacite, vel expresse non inuehantur: Prælatos, & Magistratus pie, ac reuerenter admoneāt: subditosque ad eorum obediētiam excitent, & hortētur. quibus de rebus, atque aliis huiusmodi, sacrarum cōcionum tempore, ab Episcopis, & Curatis omnibus, Prædicatores præmoneantur, vt quid magis, vel minus pro loci, & popularium peccatorū qualitate, sit audientibus enunciandum, intelligant: doceanturque; in vitijs redarguendis, atque animis Deo reconciliandis, potissimū sibi esse elaborandū: reiectis quibuscunque ad ostentationē, & fastum tantummodo facientibus.

Cap. III.

ORdinarii omnes in proprijs, & subditorū Ecclesijs, vbi cōmode fieri potest, statutis a Tridentino Concilio diebus sacras conciones haberi curēt: quibus non solum ipsi frequenter intersint; sed & clericos loci vniuersos adesse curent.

Cap.

SYNODI RAVENN.

7

Cap. IIII.

DEi verbum quocunque anni tempore, diurnis horis prædicetur. Item passio domini nostri Iesu Christi lucente die, non autem noctu, per Prædicatores enunciatur: prouideantque Episcopi, ne quid per illos, eo tempore, vel etiam alias quodocunque dicatur, aut fiat, etiam ad lachrymas prouocādas; quod a Christiana disciplina aliquo modo abhorreat; & a tanti mysterij dignitate sit alienū.

Cap. V.

Prouideant insuper Episcopi; quoadeius fieri potest, vt concionibus foeminae seorsum a masculis in Ecclesijs intersint: atque ita disponantur; vt a maribus, religionis, ac honestatis gratia, distinguantur.

Cap. VI.

NE vero aliqua inter Parochos, & populos sibi commissos, de alendo Prædicatore, eique de aliqua eleemosyna prouidendo, vt saepe fit, dissensio habeatur; statuimus, & ordinamus laudabiles locorū consuetudines inuiolabiliter amplecti debere: in dubio autem Superiores admoniti, quod sibi magis expedire videbitur, efficiant: ac Parochorum præsertim pauperum, quo magis fieri potest, indemnitati prouideant.

Cap.

DECRETA PROVIN C.

Cap. VII.

IN prædicatore autem eligendo inhibemus, ne sæculi potestates, Magistratus, aut Vniuersitas aliqua vlllo pacto se se ingerat; cum hoc totum munus ad Episcopos, & Ecclesiarum Rectores ex sacrorum Canonum dispositione pertineat. qua in re si difficultas aliqua suborta fuerit, ad Ordinarium deferatur: qui modis omnibus Ecclesiarum immunitati consulat, sicuti magis conducere existimauerit.

DE LECTIONE THEOLOGICA.

Cap. I.

THEOLOGIE Lector, vbi cōmode fieri potest, sæcularis Clericus; sin minus Regularis in subsidium, in vnaquaque Cathedrali Ecclesia, ac etiam collegiata insigni extra Ciuitatem per Ordinarios adhibeatur: statuta eidem congrua mercede, vel ex præbenda proxime vacatura, vel alio quouis modo, iuxta Tridentini Concilij Decretum, veluti magis vnicuique Prælato videbitur, & Ecclesiæ suæ qualitas patietur.

Cap. II.

IS autem, qui lectioni huiusmodi deputatus fuerit, statis diebus, & horis iuxta Episcopi præscriptū, sacræ Scripturæ libros, atq. alios pro casuū poenitentia-
lium

SYNODI RAVENN.

8

lium cognitione, a Curatis, & Sacerdotibus habenda, Clero præsertim, per anni circulum, in loco per Episcopum designato interpretabitur: cuius Lectioni, vt tam maioris, quam minoris gradus Clerici frequenter intersint; non solum Episcopi curent, sed etiam sapissime singulos illius auditores, vt in huiusmodi lectione proficiant, hortentur, & admoneant.

DE SCHOLIS, ET MAGISTRIS.

Cap. I.

VT Literarij ludi, bonarumq; artium Magistri, non tam doctrina, quam fide orthodoxa, ac bonis moribus ornati, ab his, ad quos pertinet, eligantur; Episcopi atq; alij locorū Ordinarij exactissimā curā adhibeant: cum ex hoc ipso potissimum pendeat adolescentium salus, & incorrupta morum ac vitæ institutio & disciplina.

Cap. II.

CAueant autem maxime profitētes huiusmodi; ne libros aliquos, obscœna, vel turpia tractantes, discipulis legendos, vel interpretandos proponant: studeantque commissos eorū disciplinæ pueros honestis moribus, in flexibili illa ætate, & ad malū prona, decenter imbuere: scientes se se de ipsorum negligentia, Deo primum rationem reddituros; ac propterea sibi maxime cauendum esse, ne rebus pessimis vel profanis initientur.

Cap.

DECRETA PROVINCE.

Cap. III.

VT ergo nullus sit hæsitandi locus; & via omnis fraudibus præcludatur; statuimus, & ordinamus; ne quis literarium ludum per comprouinciales Dioeceses aperiat, vel priuatim profiteatur; nisi facultate ab Ordinario prius gratis obtenta, ac fidei professione emissa; sub illius arbitrij pœna: cum sæpe re ipsa compertum sit, lupos sub ouina pelle delituisse.

Cap. IIII.

Meminerint præterea Episcopi, puerorum scholas, ne dum gymnasia, vbi iuuentus publice proficitur, ex officio sibi esse visitandas: qua in re plurimum confidimus omnem curam ab eis fore impendendam. Hortamur autem sæculi Principes, & Magistratus quoscunque, vt Episcopis visitatibus faueant: ac eosdem, proprium munus obeuntes, perturbari nullo pacto patiantur.

Cap. V.

Illud insuper decernimus; vt Ordinarij in quorum Dioecesibus generalia, vel quæuis alia studia vigent, id provideant; ne conclusiones aliquæ, publice vel priuatim ostentandi ingenij causa, vel alia quapiam ratione disputentur, aut defendantur; antequam per eos examinentur, & approbentur: quacumque consuetudine

SYNODI RAVENN.

9

fuetudine, non obstante. nec item patiantur disputationes, quæ sine clamoribus fieri non possunt, de cætero in sacris ædibus haberi, sub eorum arbitrij pœna.

DE SANCTORVM RELIQUIIS.

Cap. I.

SANCTORVM Reliquiæ honestissimis in locis, ac decoris vasculis, in Ecclesijs afferuntur. non sine luminibus populo exhibeantur: nec temere, & sine Ordinarij licentia, ex proprijs loculis extrahantur: ne ue ad inspicendum, vel tangendum alia quapiam ratione, quam deuotionis gratia proponatur. pro certis autem nõ nisi illæ habeantur; quæ rite fuerint ab Episcopis approbatæ. quæcunque vero pro Reliquijs sunt habitæ; honestatis causa, decenti ac tuto loco recondantur.

Cap. II.

SI quas vero Reliquias, de nouo detegi, aut exhumari contigerit; Episcopi provideant, ne incertæ pro certis habeantur: & quod Religioni, ac pietati consentaneum videbitur; adhibito quoque piorum, ac religiosorum hominum consilio, decernant.

Cap. III.

Abusus quoque, si qui forsan in Reliquiarum veneratione, aut visitatione irrepsisse videantur,

C ab

DECRETA PROVINC.

ab Episcopis quam primum tollantur: ne piorum animæ sub falsitatis imagine decipiantur. Eam autem venerationem Sanctorum Reliquijs ab omnibus exhiberi, & doceri Episcopi curent, quam sacrosancta Tridentina Synodus decreuit.

DE SACRIS IMAGINIBVS.

Cap. I.

IN sacris imaginibus effingendis, id primū vitetur: ne insolita aliqua imago, vel insolito modo pingatur, sculpatur, vel apponatur: præsertim in Ecclesijs, atque alijs pijs, & religiosis locis. Nihil præterea indecens, indecorū, lasciuum, profanumue, habitu, vel vultu, ac toto corporis statu adhibeatur: atque huiusmodi diuinę imagines existant; vt in illis inspiciendis pietas excitetur: nec quicquam in eis appareat; quod prototypo, ac exemplari suo, ex approbata Ecclesię consuetudine, non conueniat.

Cap. II.

MAndamus propterea eius generis artificibus quibuscunque, atque imaginum effingendarū curatoribus; vt non nisi de Episcoporū, vel Parochorum licentia, sacras imagines quouis modo effingere, vel in Ecclesijs, pijsq; locis apponere præsumant: & quæ hætenus appositæ sunt, si se recte non habeant, eas Episcopi deleri, corrigi, vel inflaurari faciant, eorum

SYNODI RAVENN.

10

rum sumptibus, ad quos ea res pertinet; sub eorum arbitrij pœnis.

Cap. III.

QUod autem ad ipsarum sacrarum imaginum cultum, & venerationem attinet; eam pariter reuerentiam, & honorem illis Episcopi impendi curent, quam sacrosancta Tridentina Synodus statuit: idq; sæpius populos edoceri studeant.

DE MIRACVLIS.

IN nouorum miraculorū approbatione formam a sacro Tridentino Concilio traditam, Episcopi diligenter obseruent. Sed quoniam sæpe, vulgi concursu, & populi clamore, quid pro miraculo promulgatur, quod vere non est; studeant Episcopi summo opere, cum se se offert occasio, vt primis illis vulgi clamoribus obstant; donec miraculi veritas habeatur, ac legitime comprobetur: ne falsa pro veris recipiantur; atque incerta tolerando, eadem approbare videantur. ad Populi nihilominus deuotionem & pietatem, quantum Catholicę fidei ratio patitur, respicientes, dubia quęcunque iuxta eiusdem Concilij decretum, quam primum decernantur.

DECRETA PROVINC.

DE SACRORVM GESTORVM REPRÆSENTATIONE.

SCRIPTVRÆ Sacræ historię, Sanctorum martyria, & actiones, aut etiam Domini nostri Passio; quasi ex scena, seu alio quocunq; modo; siue in sacro, siue in profano loco, aut etiam in Monialium Monasterijs, nullatenus represententur: cum exemplo constet, ex ijs astantes magis oblectari, & ad risum, ac scandalum sæpius excitari; quam ad pietatem accendi: nisi aliud pro populi deuotione, ac rei & temporum conditione Episcopis, ex rationabili causa, videatur: qui re ipsa diligenter cognita; quod pietati conducere prospexerint, pro eorum prudentia statuent.

DE FESTORVM DIERVM CVLTV.

Cap. I.

FESTORVM dierum reuerentiam, ore nobis Dominico propositam, Episcopi, atque alij Ordinarij omnes, honore debito prosequentes, diligenter curent; vt Dominici dies, & alij ab Ecclesia recepti, præcipue vero in honorem Dei, beatę Marię virginis, & Sanctorum Apostolorum feriat, omni, qua decet, veneratione, iuxta Sanctissimi D. N. D. Pij Quinti Bullā, per eorū ciuitates & diöceses obseruentur. Omnes Christianifideles

SYNODI RAVENN.

II

stifideles in diebus huiusmodi, Ecclesias frequentent: diuinis officijs deuote incumbant: atque eo potissimū tempore ab illicitis quibuscunque abstineant. Qui vero festis diebus illicitum opus aliquod facientes, deprehensi fuerint, ex quo lucrum præcipue sibi redundet; præter diuinam ultionem, & alias pœnas ex eiusdem Bullæ dispositione inflictas, grauiter quoque pro modo culpæ, ex Episcopi arbitrio, puniantur.

Cap. II.

Illas præterea festiuitates, quæ iuxta locorum consuetudinem solemniter celebrari consueuerunt; eadem consuetudine seruata, propositis itidem ex arbitrio pœnis, eiusdem Bullæ auctoritate; debita cum reuerentia Episcopi obseruari curent.

Cap. III.

Prædicta vero omnia, non solum in ciuitatibus, & oppidis, Episcopi festa seruari studeant; sed etiam per agros & villas; quibus in locis a rusticis, & villicis hominibus, in hoc sæpe delinquitur. quod crebris Parochorum admonitionibus, & executorum, adhibita diligentia, consequi poterunt.

Cap. IIII.

VT autem Diui Apollinaris primi Rauenn. Ecclesię Antistitis, & martyris gloriosi, aliorumq; vndecim Archiepiscoporum, qui per columbam electi

DECRETA PROVINC.

Si fuere, memoria digne ac pie habeatur, predecessorum nostrorum vestigiis inherentes, & eorum decreta innouantes; Statuimus, vt a comprouincialibus Episcopis in suarum Ecclesiarum Calendariis, eorum nomina perpetuo ascribantur, vbi id consuetudo ferat; & eorum festa celebrentur.

Cap. V.

Quęcunque vero a fidelibus festo tempore vel agenda, vel vitanda sint; populos ex sui officii debito, Episcopi, commoneri faciant: quo maior festis diebus reuerentia, vt par est, ab omnibus præstetur.

DE IEIUNIORVM OBSERVATIONE.

Cap. I.

Sacra ieiunia quęcunque ex Ecclesię instituto indicta, pariter ab omnibus obseruari, Episcopi studeant: quisquis autem eadem legitima cessante causa, violare præsumpserit; præter Diuinam ultionem, quā cibis utendo vetitis, ipso iure incurrat; grauiter quoque Ordinarii arbitrio, si id absque rationabili causa factum fuisse constiterit, puniatur; præsertim si sepius in illud idem crimen inciderit.

Cap. II.

Ieiuniorum tempore, ac præcipue Quadragesimę, vetiti cibi pro imbecillium ac infirmorum vsu,
non

SYNODI RAVENN.

12

non alibi, aut ab alijs vendantur, quam in statutis locis, & ad id deputatis: ac non nisi ex causa ab vtroque Medico cōprobanda, ac licentia ab ordinario, vel eius Vicario, seu deputatis ab eis gratis subsignata & obtentata, sub poenis ex arbitrio statuendis. extra Vrbes vero, & oppida a Parochis licentię huiusmodi ex rationabili ac vrgenti causa dumtaxat, vbi Medici consilium haberi non potest, ac similiter gratis cōcedantur: cum his tamen conditionibus, quę suis Episcopis necessarię videbuntur.

Cap. III.

Cibos insuper ieiuniorum solemniū tempore prohibitos coquentes, vel ad esum quoquo modo parantes, aut absque prædicta licentia ementes, vel participantes, seuerius ab Ordinarijs ipsis plectantur: & si sit opus, & culpę qualitas id exposcat; in subsidium quoque excommunicentur.

Cap. IIII.

Quę vero ieiunii diebus obseruari vel vitari debeant, Episcopi populos edoceri curent: eosq; moneant, ieiuniorum tempore non solum a cibis vetitis esse abstinendū; sed etiam ex præscripta ab Ecclesia forma, ieiunandū; vbi quis a ieiunij præcepto, aliquo rationabili iure non subtrahitur, aut excusatur.

DE

DECRETA PROVINC.

DE MALEFICIIS, ET
INCANTATIONIBVS.

MALEFICOS & maleficas quoscunque cum incantationibus, ligaturis, ac remedijs omnibus, quę non commendat ars Medicorum, ex sacrorum Canonum dispositione, Episcopi puniant: & si ita oportere intelligant, de huiusmodi crimine vehementer, etiam suspectos, a suis diocesisbus eliminent. quod si forte, vel homicidę fuerint, vel in eorum maleficijs aliquis sacramentorum abusus intercesserit, legitime puniendos curent.

Cap. II.

Res præterea quascunque ad maleficia paratas exhibentes, propinantes, vel ministrantes, item hi qui flagitia huiusmodi affectauerint; vel cum eadem profitentibus participauerint; excommunicentur; atque aliter pro modo culpę, ex arbitrio puniantur. necnon cum demone tacite vel expresse quicunque conuenerint, & a Catholica fide quoquo modo apostatuerint, maleficijs causa, adhibito etiam Inquisitore, canonicis pœnis afficiantur.

DE

SYNODI RAVENN.

13

DE SVPERSTITIONIBVS.

Cap. I.

SVPERSTITIOSAS, & vanas populi obseruationes, quęcunque sint, Episcopi tolli, & ab ouibus sibi commissis, veluti rem perniciosissimā vitari curent: cationumq; tempore, atque alias quādoq; opportunum videatur, hæc atque alia huiusmodi a recta fide aberrantia, subditos cauere monēat; & graui quoque pœna, pposita ex sacrorū Canonū decreto, cōpellant.

Cap. II.

Certum insuper candelarum numerū, cum vana quacunque obseruatione, ad morbos præsertim ex vulgi opinione repellendos, vel ad maleficia perpetranda; siue in Missę sacrificio, siue alias quomodo-cunque, adhiberi prohibemus; sub arbitrij pœna: clerici vero cōsentientes, vel id fieri permittētes, aut scientes, nec ad Episcopū deferētes; ab eo grauiter: puniant.

DE BLASPHEMIA.

Cap. I.

IN blasphemos quammaxime, vt reatus qualitas exigit, insurgētes; statuimus, tam laicos, quicunque sint, quam clericos, qui Deum, & Dominum nostrum Iesum Christum, vel gloriosam virginem Mariā, eius genitricem, expresse blasphemauerint, pœnis in Bulla Sāctiss.

D D.N.

DECRETA PROVINC.

D. N. Pij Quinti contentis omnino afficiendos esse. Si vero reliquos sanctos maledictis lacefferint, vel eorū nomini detraxerint, pro persone & culpæ qualitate, ex eadem Bulla, Ordinarij arbitrio corripiantur.

Cap. II.

Blaspheantium parentes, aut domini, filios, vel ministros, blasphemandi consuetudinem deferere nolentes, obiturgent, deferant, & incorrigibiles eijciant; ne & ipsi diuinæ Maiestatis rei, tantum scelus perferendo, constituentur: quod & in eorum receptoribus locum habere decernimus.

Cap. III.

Sæculares quoque Potestates, ac Magistratus, in blasphemos insurgere monemus, & hortamur in Domino; vt Indulgentiam a posteriore Lateranensi Concilio illis concessam consequantur; neque poenas quas ab alijs sumere prætermiserint, ex eiusdem Concilij decreto, in seipsos conuertant.

Cap. IIII.

Studeant autem Episcopi modis omnibus, hoc execrabile blasphemix scelus abolere: quod vt facilius assequi possint, vehementer hortamur; vt Societates nominis Dei in eorum ciuitatibus, & diocesi bus institui curent: iuxta regulam eidem Societati præscriptam, vna cum Indulgentijs in Bulla fel. rec. Pii Quarti desuper ædita contentis.

DE

SYNODI RAVENN.

14

DE CATHEDRALI ECCLESIA
VACANTE.

Cap. I.

QUOTIES Dei voluntate, cathedralem aliquam nostrę huius Metropolis ecclesi- am, vacare contigerit, defuncti pastoris exequias, ipsius vacantis ecclesię Capitu- lum, Clericis omnibus adscitis, quo decet studio, ac pietate celebret: illiusq; animā frequenti Missarum sa- crificio, alijsq; sacris precibus, in quibusuis tam urba- tē ciuitatis, quam diocesis ecclesijs, de more adhibi- tis, Deo plurimum cōmendari curet. quod item Epi- scopos comprouinciales omnes, fraternæ charitatis memores, accepto de alicuius Episcopi dormitione nuncio, quamprimū facturos esse confidimus: quem- admodum eos, ne id vllo pacto facere prætermittant, prædecessorum nostrorum vestigia sequentes, plurimū in Domino cohortamur. Tum publice supplicationes & priuatæ orationes iuxta sacri Tridentini Cōcilij mo- nita decernātur: quibus vniuerso clero adstante a Deo religiosissime postuletur, vt eū viduato gregi Pastore concedere ex sua largitate dignetur; qui tanti ministe- rij munus digne, ac laudabiliter exequi possit.

Cap. II.

CVret autem vacantis ecclesię Capitulum, infra præstitutum ab eadem Tridēina Synodo tem-

D 2 pus

DECRETA PROVINC.

pus (ne ius huiusmodi ad Superiorem deuoluatur) ex eiusdem Synodi decreto; vt Oeconomus, ac Vicarius orbatæ ecclesiæ eiusmodi eligantur, qui eorum munus exequi, ac futuro Pastori optimam de seipsis rationem reddere possint. caueant autem præcipue, ne dimissorias ad ordines, nisi post annum, quo Sedes ipsa vacauerit, vel nisi aliquis iure arctatus existat, cuiquā cōcedant, ex eiusdem Cōcilij Tridentini decreto.

DE PROMOVENDIS AD CATHEDRALES ECCLESIAS.

Cap. I.

VICVNQVE mandatum Apostolicum de aliquo ad Cathedralem ecclesiam regendam examinando, suscepit; eum per viscera misericordiæ Dei nostri obsecramus; vt omnem curam, mentem, & cogitationem pro sua ipsius conscientia exoneranda, ad huiusmodi examen recte conficiendum, adhibeat: meminertq; vel ex hoc ipso potissimū, populi salutem, & orbatæ ecclesiæ dignitatem pendere; vt Pastor vere dignus assumatur; quiue præesse, ac prodesse sciat: & propterea in re tam necessaria, quam maxime esse animaduertendum.

Cap. II.

HÆc autem examinis formula, vt sacri Tridentini Concilij monitis obtemperemus; a nobis
in

SYNODI RAVENN.

15

in præsentī Synodo, pro assumendis ad Cathedrales ecclesias Sanctissimi D. N. arbitrio cōprobanda, præscribitur; vt accepto Apostolico mandato ab Episcopo cui dirigitur, primum per testium, quo fieri poterit grauiorum, examen, cui ipsemet Episcopus præsit, super promouendi vita, moribus, & ætate, quam diligentissime inquiratur, his vel similibus interrogationibus, propositis quæ sequuntur.

Primo, an ex legitimo matrimonio, an ex catholicis parentibus ortus. vbi, qualiter, & a quibus educatus: qualisue a pluribus annis citra fuerit illius vita, & conuersatio. an infamia vnquam notatus: vel de aliquo crimine inquisitus, vel suspectus. an vnquam apostatauerit, vel publice penituerit. an bigamus. an, & a quo tempore sacris initiatus. an sanæ mentis, timorataq; conscientia. an, & qualiter aliquam aliam ecclesiam rexit. an domui suæ bene præsit. an aliquo corporis vitio, ac præcipue exitiali morbo laboret. Item de animi dotibus, modestia, affabilitate, prudentia, sobrietate, continentia, & eiusmodi. an trigessimū annum expleuerit. an in aliquo publico gymnasio professus fuerit. & an sit denique eis moribus, & virtutibus ornatus, vt in Ecclesia Dei non immerito præsul esse possit.

Cap. III.

CVM vero in promouendis ipsis scientia maxime sit necessaria; idcirco quamuis aliquis in vniuersitate

DECRETA PROVINC.

firmitate studiorū, Magister, siue Doctor, aut Licentiatus in sacra Theologia, vel iure Canonico sit promotus; seu etiam publicum alicuius Academiae testimonium doctrinae suae ostendat; vt omnino via fraudibus precludatur, is nihilominus examinis periculo subiiciatur. Adhibitis itaq; non paucioribus quam tribus, iuxta promouendi professionem Theologiae, seu iuris Pontificij peritis; duo illi puncta, seu articuli assignentur: quibus post integri vnus diei & noctis interuallū congrue respondeat: atque ad interrogationes super illis, ex tempore faciendas, apte eruditeq; iuxta ipsius Episcopi conscientiam, ac peritorum iuratorum relationem replicet. Quibus peractis ad fidei professionem admittatur: atque omnia a Notario, qui examini interfuerit, in instrumentum relata, & ab Episcopo obfignata, ad Sanctissimum Romanum Pontificem fideliter deinde transmittantur.

DE EPISCOPI QUALITATE, ET DIGNITATE.

Cap. I.

ILLVD primum Episcopi ex sacri Tridentini Concilij præcepto admonetur, vt Pastores se se, non percussores constitutos esse existiment: nec dominandi quidem causa, sed vt subditos suos vti fratres, ac filios ament, arguant, obsecrent, increpent in omni patientia & doctrina. In puniendis autē delictis, seueritatem cū mansuetudine temperent,

SYNODI RAVENN.

16

rent, medicosq; imitantes, a leuioribus ad grauiora remedia descendant, atque alia huiusmodi in hoc genere obseruent, iuxta saluberrimū præfati Concilij decretū.

Cap. II.

Subditi vero ita Episcopos ipsos tractent, vt nullū obsequij genus erga illos prætermittant, quod ad eorum dignitatem tuendā pertineat, reuerentiā, atque obedientiam omnem illis exhibentes, ac deferentes: eorum admonitionibus, præceptisq; obtemperent, & acquiescant: veluti parentes eosdem vereantur, & ament: illis non detrahant, sed subditos se se ad propriam ipsorum salutem, semper agnoscant.

Cap. III.

Sæculi quoq; Principes, & Magistratus omnes quos maiore fieri potest animi affectu, hortamur & obtestamur in Domino, vt Episcopos pro eorum dignitate venerentur: ac nullo pacto patiantur, vt in obsequijs quibusq; Episcopali ordine minime congruentibus, ipsis inferuiant: ne diuinā ultionem incurrant. Episcopos vero ipsos, enixe admonemus; vt a sacri Concilij Tridentini decreto, quo ad obsequia per eos Principibus impendenda, minime discedant: meminerintq; si secus fecerint; in vnaquaq; Prouinciali Synodo, non sine eorum dignitatis nota culpæ suæ rationem sibi reddendam esse.

Cap.

DECRETA PROVINC.

Cap. IIII.

SIt autem Episcoporum uita, & conuersatio irreprehensibilis, qualem Dei ministros decet; prorsusq; enitantur; ut a quacunque uel leui, mali suspicione, ne dum ab ipso malo caueant: atque ita seipfos, ac domos suas componant, ut cæteris sint exemplo, nec iure merito redargui possint.

Cap. V.

SIt præterea non nimis lauta, sed frugalis Episcoporum mensa, spiritualis alicuius lectionis pabulo condita: quã & benedictio præcedat, & gratiæ subsequantur. Supellex nõ sũptuosa uel superflua, sed moderata existat: omnisq; luxur vitetur: & quacunque ab Apostolicis traditionibus, ac sacrorum Canonũ dispositione super his, quæ ad vitam, & mores pertinet, aliquo modo abhorrent, penitus Episcopi ipsi ab illis abstineant. parsimoniam, quæ tantopere nos Deo commendat, omnino sectentur: ut eo uerius, his quæ supererint, pauperum indigentia subleuari, & Ecclesiæ ipsæ commodius instaurari, ac exornari ualeant. Familiares uero numero, ætate, & qualitate tot habeantur, quot pro cuiusq; Episcopi dignitate congruere uidebuntur: sintq; & ipsi religione, ac pietate conspicui, nemini ullam offensionem dantes. Si quis uero in præmissis reprehensibilis unquam (quod absit) extiterit; de immoderata sua ipsius actione merito redarguetur.

Cap.

SYNODI RAVENN.

17

Cap. VI.

Meminerint præterea Episcopi; quod valde populos edificat, & ad religionem excitat, ut sæpe publice, quam sæpiissime priuatim, festis præsertim diebus, Missæ sacrificiũ celebrent, ac Diuinis intersint: studeantq; ut omnia in earum ecclesijs recte, atque ea, qua decet, maiestate, ac pietate peragantur.

Cap. VII.

In ecclesiasticis autem bonis distribuendis, quicunque bene præesse uoluerint Episcopi, atque alij ecclesiæ prælati, qui communes omnium, præsertim subditorum, parentes existimantur; illam potissimũ rationem seruent, quam sacri Canones statuerunt: miserabiles uero suarum ciuitatum, ac diocesiũ personas, præcipue respiciant, atque in necessitatibus protegant; earumq; egestati paterna charitate succurrere nõ differant; aut ullo modo prætermittant.

DE EPISCOPORVM RESIDENTIA.

Cap. I.

NIMADVERTANT in primis Episcopi sibi minime licere a proprijs Ecclesijs abesse, nisi ex causis a sacro Concilio Tridentino comprobatis: quod, præter mortalis peccati reatũ, alias quoque poenas ab eadem Synodo in absentes statutas, euitent: sciantq; de com-

E missis

DECRETA PROVINC.

missis hoc in genere se se in prouinciali Synodo rationem reddituros. Libenti itaq; ac hilari animo Episcopi ex proprio munere, & conscientia in eorum Ecclesijs, vel dioecesebus resideant: ne si desertas oues, pastore nesciente lupus comedat, id sibi culpæ, ac vitio dari possit.

Cap. II.

NE sit autem ociosa prælatorum residentia, pontificalia munia per seipsos Episcopi obeant, nisi legitimo impedimento detineantur. promouendorum ad ordines, ac si fieri potest, de beneficijs etiam prouidendorum examini ipsimet præsent. subditorum pacem inquirant, & prosequantur. loca pia quęcunq; , ac præsertim clericorum seminaria, & monialium monasteria recte curari studeant, atque alia omnia quę pastoralis sunt muneris in Domino exequantur; quo frugifera sit, ac populo salutaris, Prælati cuiusque residentia.

DE VISITATIONE.

Cap. I.

DIOECESSES suas Episcopi, atque alij locorum Ordinarij singulis annis visitare, si per earum amplitudinem liceat, alioquin infra biennium ex sacri Tridentini Concilij præcepto non prætermittat. Scopus autem in visitando præcipuus is sit: religio & pietas, vitiorum expulsio, lapsorumq; morum, & ecclesiasticę disciplinę reparatio. quos

SYNODI RAVENN.

18

quos autem visitant, inutili sumptu non grauent: exquisitiores epulas deuitent, ne visitatis clericis plus æquo sint oneri: quos ue modum excedere compereant arguant, atque compescant. Quanto vero citius fieri poterit, ecclesię cuiusque visitationem, commode tamen, absolui decernimus; plurimum confidentes Episcopos ipsos in comitatu, atque alijs ad visitationem pertinentibus, pro eorum prudentia, ea moderatione vsuros, vt merito reprehendi non possint, nec alicui conquerendi occasio præbeatur.

Cap. II.

Visitantes autem suas Diceceses Episcopi prospiciant, qua ratione pauperum Ecclesiarum Rectoribus, ac Presbyteris consuli possit; ne dum suo recte funguntur munere, egestate laborent. quod si nulla ratio iniri possit, qua curatorum miseria subleuetur; summum Pontificem ea de re consulant.

Cap. III.

Vbicumque vero vrbanae alicuius Parochiæ fines, extra locorum mœnia protendi contingat; animaduertant Episcopi, ne Parocho intra urbem, vel oppidum pernoctante, quæ foris sunt animæ periclitentur. idcirco prouideant, vt, vel alicui viciniore Parochiali Ecclesiæ forensi, familiæ extra mœnia constitutæ aggregentur; vel ecclesia de nouo in suburbijs, ubi id per Rectoris, et forensium Parochianorum facultates

E 2 liceat

DECRETA PROVINCE.

liceat erigatur, vel alia aliqua ratione, præsentis decreti auctoritate, huic malo Episcopi ipsi succurrant, prout magis expedire videbitur.

Cap. IIII.

Diligenter quoq; visitando perpendant Episcopi; ut ubi Parochiæ sunt ampliores, seq; nimis late diffundentes; populorum commoditati, ac saluti aliqua ratione provideant: vel novas erigendo Parochias ex eiusdem Concilij decreto, si fieri potest; vel alteri proximiori ecclesiæ, quod longius abest, aggregando, vel commendando; prout satius fore iudicauerint.

Cap. V.

Vbi vero ita numerosus populus existat, quamuis latius non diffundatur, ut sacerdos unus minime sufficiat; vel aliæ Parochiæ Episcoporum iudicio constituentur; vel tot sibi sacerdotes adiungere, iuxta eiusdem decreti formam, Rector ipse cogatur, quot sufficere possint; eiusdem rectoris impensa alendos, ubi ecclesiæ facultates, & emolumenta, pluribus suppetere valeant: alioquin qua commodiore videbitur via, ab Episcopis huic incommodo consulatur.

Cap. VI.

Prouideant insuper Episcopi visitantes, ne in sacramentis administrandis ubi flumina transmeare oportet,

SYNODI RAVENN.

19

oportet, sacra præsertim Eucharistia fluminis periculo exponatur; quod valde abominabile videtur: ac propterea curent, vel Parochianos trans fluuium existentes viciniore ecclesiæ ascribi, aut commendari: vel saltem ex eadem ecclesia sacramenta sumi; aut pontes, ubi fieri potest, constitui; vel Oratorium transamnem, aut etiam nouam Parochiam erigi, & ædificari, prout magis Parochianis ipsis, ac matri ecclesiæ consultum fore videbitur: modo in deferrendis sacramentis, & sacrosancta præsertim Eucharistia, periculum omne vitetur.

Cap. VII.

Cum autem potissima visitationis, ac Pastoralis muneris ratio in diocesana Synodo celebranda consistere videatur; meminerint Episcopi singulo quoque anno, ex sui officij debito, omni iure ad ipsam diocesanam Synodum congregandam teneri, prout eandem nullo modo prætermitti mandamus. in qua præter ea, quæ de iure vel consuetudine fieri consueuerunt; & examinatorum electio, vel confirmatio, iudiciumq; deputatio; & decretorum tum Provincialium, tum Synodaliū receptio vel commemoratio fiet: nec non difficultates omnes, quæ inter visitandum acciderint; tractari, ac definiri poterunt; prout Episcopo cuiq; magis oportere videbitur.

DE

DECRETA PROVINC.

DE BENEFICIORVM COLLATIONE.

Cap. I.

COLLATORES quoscunq; in Iesu Christi visceribus hortamur, et enixe obsecramus; ut eos Ecclesijs Rectores præficient, qui vere suo muneri satisfacere possint: nec ambigendum sit, quin de Ecclesijs ipsis, ac earum bonis et iuribus, bene sint promerituri. ab indignis, atque his præsertim, qui non religione & animi devotione ducti, sed suæ, vel suorum commoditati potissimum consulentes, ecclesiastica beneficia appetunt, omnino caueant. præcipue vero in Parochialibus ecclesijs merito conferendis, quam maxime inuigilent; cum ex hoc ipso pendeat recta ecclesiarum administratio, & animarum subiectarum salus: quæ cæteris omnibus est præferenda.

Cap. II.

QVia vero exemplo constat diutinam vacationem ecclesijs detrimentum afferre consueuisse, curata præsertim beneficia; ab his ad quos pertinet, Tridentini Concilij decreti, ac Sanctissimi D. N. Pij Quinti Bullæ seruata forma, quamprimum conferantur. curentq; Episcopi, ut vacationis notitia, quanto citius fieri potest, habeatur: quod vacantes ecclesiæ infra præstitutum tempus, a suis collatoribus iuxta eiusdem Sanctissimi D. N. Bullam canonice conferri possint.

Cap.

SYNODI RAVENN.

20

Cap. III.

Illud autem summopere curent Episcopi, ut in Examinatores ex præfati Concilij decreto, in vnaquaq; dioecesana Synodo eligendos, ij proponantur, & comprobentur; qui religione, ac vitæ integritate cæteris præstent: & quod eorum electionis tempore iurant, fideliter exequantur. ita enim fiet, ut non nisi digni ad beneficia recipiantur, & approbentur.

Cap. IIII.

ANimaduertant præterea Episcopi, ne beneficia in eorum dioecesibus, vel alibi sita, a subditis ita obtineantur, ut vel alter fructus, & emolumenta quæcunque absque apostolica dispensatione percipiat; alter nudo nomine tantum, ad alterius commodum beneficium retineat, vel ad alterius nutum tacito, vel expresso pacto eidem cedere teneatur: quæ simoniaca proculdubio existunt, tum ex sacris Canonibus, tum ex se. re. Pii Quarti, ac etiam Sanctissimi D. N. Pii Quinti Bulla.

Cap. V.

Opportune insuper Episcopi caueant, vel iure iurando, vel alia quapiam ratione; ne laici in beneficiorum quomodolibet ad se pertinentium collationibus, ab his ad quos spectat, faciendis, aliquid sibi dari paciscantur; aut ex huiusmodi causa consequi, vel retinere, quomodocunque præsumant, sub

DECRETA PROVINC.

sub excommunicationis pœna: qua clericus quisque usurpationi alicui consentiens, ex eiusdem Concilij Tridentini decreto ipso facto innodabitur.

Cap. VI.

Nulli liceat in casibus a iure permissis, se se a vexatione redimere, absque Ordinarij licetia: qui re diligenter inspecta & cognita, quod iuri, & equitati consentaneum videbitur, pro sua conscientia decernet & admittet.

Cap. VII.

Pro beneficiorum collationibus nihil penitus a collatoribus ipsis accipiatur: nec Notarij ea ratione plus exigant, quam quod ipsis iuste pro labore debeatur: pro sigillo vero non nisi, quod in taxa desuper ab Episcopis statuenda continebitur, persoluantur: quod Episcopi ipsi diligenter curent; abususq; si qui hac in re irrepisse videantur, quam primum tollere non prætermittant.

Cap. VIII.

De beneficijs quomodolibet prouisi, infra mensem a die adeptæ possessionis numerandû, Ordinarijs, in quorum diocesis beneficiâ ipsa consistunt, eorumdem tam mobilium, quam immobilium rerum inuentarium tradere, ac præsentare teneantur; ut cum præcedentibus inuentarijs conferri possit: & si quid desit, Episcopi restituendum curent; transgressoresq; ipsos grauiter ex arbitrio puniant.

Cap.

SYNODI RAVENN.

21

Cap. IX.

In resignationibus admittendis, collationibusq; ex causa resignationis de cetero faciendis; diligenter attendant Episcopi, atque animaduertant, id sibi licere in casibus tantum à Sanctissimo D. N. Pio Quinto in eius literis expressis, non autem passim ac indistincte: meminerintq; ex earumdem literarum dispositione excommunicationem, & suspensionem propterea contrahendam, Apostolicæ sedis reservatam fore.

Cap. X.

Qvicunque de Ecclesiastico beneficio per inferiores ab Episcopo prouisus fuerit; is intra duos menses ab ipso prouisionis die computandos, patentes suæ collationis literas, uel alterius cuiuscunque prouisionis testimonium præsentare debeat. quod si legitime præmonitus non satisfecerit; eiusdem beneficij de quo agetur, vnus anni fructibus careat: & nihilominus suæ prouisionis titulum ostendere, propositis ex arbitrio pœnis, seruato iuris ordine compellatur.

DE IUDICIALI FORO EPISCOPI.

Cap. I.

ECCLESIASTICI Iudices quicunq; in administranda indifferenter omnibus iustitia, maxime pauperibus, ac miserabilibus personis, se promptos, & faciles præbeant:

F ac

DECRETA PROVINC.

ac breuiori qua fieri potest ratione; præcipue vbi sum-
marie de iure procedere licet, causas expediant, ac
decidant; litigantiumq; sumptibus, quo ad eius fieri
poterit, parcere studeant: ac præsertim in causis alimen-
torum, mercedum, piorum locorū, atque huiusmodi,
quæ moram non patiuntur: in casibus a iure permissis,
absque iudiciaria tela, veritati, & æquitati innitendo,
ad expeditionem procedant.

Cap. II.

VT autem omnis auaritiæ suspicio ab eccle-
siastico foro arceatur, prædecessorum nostro-
rum vestigijs inhærentes statuimus & ordinamus,
cuiusq; Episcopalis curiæ Notarijs, Cancellarijs, carce-
rum custodibus, executoribus, atque alijs huiusmodi
ministris in singulis cuiusque operæ mercedibus ta-
xam legitimam & honestam per Episcopos ipsos quā
primum præstitui, vbi hætenus præstituta non est; quā
qui excesserint, & officij priuatione, inhabilitatione uē,
& carceris maceratione, atque alias pro modo culpæ
seuerissime puniantur.

Cap. III.

NE autem indefensæ miserabiles personæ suo iu-
re fraudentur, vel aduersariorum potentia op-
primantur; curent Episcopi personis huiusmodi, vel
generales in suis diocesis Procuratores, & Aduo-
catos constitui; vel quoties casus euenerit, illis per Epi-
scopos, vel eorum Vicarios de opportuna defensione
provideri: quam qui suscipere absque rationabili cau-
sa

SYNODI RAVENN.

22

sa recusauerit, inhabilis ad ecclesiastica negotia tra-
ctanda ad Episcopi beneplacitum censeatur.

Cap. IIII.

CVrent præterea Episcopi, vt Notarij quicunque
iuxta sacri Tridentini Concilij decretum exami-
nentur: & quos minus idoneos inuenerint, aut quomo-
docunque in officio deliquerint, eos ex eiusdem Con-
cilij decreto a spiritualium causarum usu arceant: stu-
deantq; ecclesiastici fori Notarios iure iurando eorum
admissionis tempore compellere, vt causarum ad Epi-
scopalem curiam pertinentium acta & processus qui-
cunque per eos exemplentur; atque omnium pro cu-
ria gestorum instrumenta, in autenticam formam re-
ducta in Archiuio reponantur, ac perpetuo conseruen-
tur. insuper Notarios ipsos modis omnibus Episcopi
cogant, vt infra terminum ab eadem Tridentina Syno-
do statutū, in appellationum causis, acta conscribant,
& partibus ea petentibus exhibeant, modo & forma,
ac sub poenis in ipso decreto contentis.

Cap. V.

NE partes sumptibus inutiliter prægrauentur;
aut inhibitiones indebitas fieri contingat; in
executionem sacri Tridentini Concilij decreti, de non
recipiendis appellationibus, aut earum cōmissionibus,
vel inhibitionibus concedendis, nisi a diffinitiuā sen-
tentiā, vel diffinitiuā vim habēte, & cuius grauamen per
diffinitiuā reparari nō possit; propterea decernimus, ea
de re in primis a iudice ad quē, breuiore termino parti-

DECRETA PROVIN. C.

bus p̄fixo; vbi p̄babiliter iuxta cōmunes iuris regulas, & doctrinas ea de causa dubitetur esse discutiendum, an appellatio sit eiusmodi, quę ex p̄fati Concilij, decreto recipi vel reijci debeat: ne si quas minime deceat, appellationes Iudex admiserit vel admittendas, reiecerit; iuxta conquerendi occasio alicui p̄beatur.

Cap. VI.

Carcerum Episcopaliū custodię, eos Episcopi p̄ficiant, qui diligentia, ac pietate polleant: quiū tam carceratorum commoditati, quam curię securitati consulant. meminerintq; Ordinarij omnes, quam sepissime carceres, non solum Episcopales, sed etiam, si fieri potest, sēcularium iudicum, quantum ad religionem, atque ad eorum qui carcere detinentur, vitę necessaria pertinet, per se vel alium, ipsis impeditis visitare: curentq; ut opportunis temporibus carceratis ipsis ecclesiastica sacramenta subministrentur. in quo quidem charitatis opere plurimū confidimus, & exoptamus, auxiliū & fauorē omnē a sēcularibus Potestatibus, ac Magistratibus Episcopis impartendū; velut eosdem in Domino monemus, & cohortamur.

DE ARCHIVIO.

Cap. I.

INSTRUMENTORVM atque aliarum scripturarum quarumcunque de rebus ad cathedrales ecclesias, seu etiam collegiatas insignes,

SYNODI RAVENN.

23

gnes, earumq; dioeceses pertinentibus, perpetuitati prospicere cupientes; mandamus, in vnaquaque cathedrali, vel colligiata insigni, vbi hactenus nō extant, Archiua institui, vel Episcopo et Capitulo communia, vel separata, prout magis expedire videbitur; aut Episcopi ipsi cum eorum capitulis conuenerint. Quę vero iam pridem sunt instituta, ea recte curari Episcopi studeant: omnemq; diligentiam adhibeant, ut instrumenta quęcunque, atque alię scripturę omnes in eis contentę, ita conseruentur; ut ea nequeat vel temeraria manus attingere, vel vlllo pacto violare.

Cap. II.

VT vero facilius Ecclesię cuiusq; iura, ac monumenta quęcunque ob temporum iniuriam, & hominum incuriam deperdita, aut vsurpata reperiri possint; Canonica monitione p̄missa, excommunicationi subijciantur quicunque ea detinentes, vel vsurpantes non reuelauerint, donec satisfecerint; scripturasq; , ac instrumenta ipsa, quę ab aliquo detineri sciunt, omnino proderint. Qui vero ea detinet vel vsurpant, ab Episcopis certiores fieri debeant, eos ex sacri Tridentini Concilij decreto, uti ecclesiasticorū iurium vsurpatores excommunicationis sententiam incurrisse.

Cap. III.

VNicuiq; autem Archiuiō custos ab Episcopo pro suo, & Ecclesię iure deputetur, fide integra ac

DECRETA PROVINC.

ac spectata: qui diligentissime cuncta conseruet, & administret, decenti clausura adhibita, quod a capitulo quoque fieri debeat, ubi Archiuium sunt distincta: Custodi ipsi cuncta per inuentarium tradendo; quæ postmodum in sui officii fine, ex eodem inuentario restituantur.

Cap. IIII.

Nullo modo liceat Archiuij cuiusq; Custodi, aliqui et ipsius Episcopi, vel Capituli Procuratori ex Archiuiio ipso archetypa, siue originales scripturas, tradere, etiam data fide, aut pignore deposito: si quis autem contrafecerit, ab Ordinarijs grauiter ex arbitrio mulctetur.

Cap. V.

Ne vero Episcopali sede vacante, publicum aliquod documentum, ad Episcopalis mensæ iurisdictionem, vel prouentus pertinens intercipiatur; præsertim ubi Episcopi Archiuium a capitulari sit distinctum; statuimus, ut cum primum Prælatus decesserit, ipsius Archiuij clauēs, fide publica, a Custode, vel alio illius præfecto, œconomo, & Capituli Vicario tradantur; & si illarum traditio differatur, etiam exigantur, & penes eosdem fideliter conseruentur: quæ quidem postea, in eorum fidei, ac diligentiae testimonium, futuro Pastori consignentur.

DE

SYNODI RAVENN.

34

DE SEMINARIO.

Cap. I.

EPISCOPI qui nondum pauperum Collegia clericorum pro Seminario erexerunt; iuxta sacri Concilii Tridentini præceptum infra annum a præsentis Synodi fine computandum inchoata perficiant; & nondum cœpta mature instituant, ex præscripta ab eodem Concilio formula. Ea autem taxandi, componendiue pro Seminarijs instituendis, & conseruandis ratio seruetur, quam Sanctissimus D. N. Pius Quintus decreuit.

Cap. II.

Episcopi Seminaria quęcunque in suis diocesis erecta persepe visitent, & a deputatis visitari current: bene prospicientes, an omnia recte se habeant: & quos virtuti, & religioni minime deditos, vel ad malos mores propensos esse perspexerint, post trinā admonitionē ex eiusdē Concilii decreto e cōturbenio eijciāt.

Cap. III.

Ineo autem potissimū omnē curā, & exactissimā diligentiam impendendā esse decernim⁹, ut Magistri pueris huiusmodi, numero, ætate, & moribus tot atq; eiusmodi eligantur, ut præter bonarū artiū, & ecclesiasticarū rerū disciplinā, quā percipere possint, bonis etiā moribus in primis imbuti, verę pietatis alumni efficiantur.

Cap.

DECRETA PROVINC.

Cap. IIII.

IN Seminarium vero admissi pueri, in habitu & tonsura Clericali semper incedant. festis diebus in cathedrali ecclesia solemnibus intersint: nec alio vnquam, nisi virtutis, atque relaxandi animi causa, ocio fruantur. in eodem cubiculo, si commode fieri potest, omnes decumbant. libros autem sacros, & bonos mores edocentes, & maxime catechismum Sanctissimi D. N. Pii Quinti iussu nuper editum, assidue præ manibus habeant, quos eis interpretandos Episcopi curent. cibus absq; benedictione gratiarumq; actione ab illis non sumatur: nec inter refectionem spiritualis lectio vnquam desit.

Cap. V.

Collegij Constitutiones singulo quoque mense pueri perlegant: præsertim quæ ad religionem ac vitæ honestatem pertinent; easq; ad vnguem obseruent; atque omnem præceptoribus obedientiam ab eisdem præstari Episcopi curent: præcipue vero ei qui moribus præest; quo cum religiosissime, & coniunctissime viuant.

Cap. VI.

Discedendi autem e Collegio facultas nemini detur, absque Superioris licentia. in casibus vero ab Episcopo statuendis exeuntes, non nisi bini, atque ea, qua decet religiosos adolescentes, modestia, & grauitate progrediantur.

Cap.

SYNODI RAVENN.

25

Cap. VII.

DVodecim annis minores in Collegium non assumantur: ac diligenter attendant Episcopi, ut & ingenio, & animo ad religionem propenso sint; atque his omnibus qualitatibus præditi, quæ in illis ex sacri Tridentini Concilij decreto requiruntur.

Cap. VIII.

PVeri vero ditiores, qui in huiusmodi Collegia, ex facultate sibi ab eodem Concilio attributa, assumi voluerint; iuxta eum numerum, qui rationabilis Episcopo, pro loci qualitate, & Collegij captu videatur; eiusdem ætatis, habitus, professionis, & animi esse debent; eisdemq; legibus & clausuræ, & morum disciplinæ viuere, prout ordinarij eiusdem Collegij pueri: tantumq; proprij æris conferre debent; quantum & ad seipsos alendos, & ad alia onera proportionabiliter perferenda, ex eiusdem Concilij decreto sufficiet.

DE VICARIIS FORANEIS.

Cap. I.

FORANEOS Vicarios quam maxime necessarios fore prospicientes, statuimus; ut in singulis suarum diocesium regionibus, ubi non adsunt, de cetero per Episcopos constituantur, quicunque magis idonei videbuntur. & ut sua dignitas unicuique seruetur; in regione qualibet

DECRETA PROVINC.

bet digniores eligantur, vt Archipresbyteri, vel Præpositi rurales, si sunt idonei: alioquin ex inferiorum numero magis probatos Episcopi deligent.

Cap. II.

HI vero Vicarij diligenter inuigilent, & scire contendant, an in Parochiis sibi commissis omnia recte agantur. num Curati omnes resideant, & eorū munus exequantur. absentes deferant, & Episcopis indicent. quos vero in aliquo delinquere perspexerint; primum fraterne admoneāt: deinde si opus fuerit, vel per literas, vel alio quouis modo, prout res ipsa postulauerit, Superioribus denuncient. præcipue autem inquirant, an a Parochis erga miserabiles suæ cure personas debitum persoluatur officiū: provideantq; ne quis ob vitæ incommoda decedere cogatur.

Cap. III.

VT autem debitus Vicarijs ipsis honor, & obedientia tribuatur, decernimus, & mādāmus, vt in his quæ ad eorum officiū pertinent, subiecti eis Clerici, atque presbyteri pareant: inobedientes vero Episcoporum arbitrio puniendos deferant. quod si in aliquo ipsi quoque forte deliquerint; ab Ordinarijs ipsis puniri, vel etiam ab officio amoueri debebunt.

Cap.

SYNODI RAVENN.

26

Cap. IIIL.

Semel saltem in mense Vicarij foranei quique, vbi commodè fieri poterit, ex sui officij debito, suæ regionis clerum conuocent: qui vbi conuentus, vt vocant, alternatim haberi consueuerit, eo expleto, atque omnibus quæ ad eam rem pertinent religiose peractis, querelas audiant, & componant: clericos admoneant: & si qua sint decernenda, vel consulenda, proponant, ac decernant. vbi vero conuentus huiusmodi non sunt in vsu; in vna quaque Parochiali suæ regionis ecclesia, alternis vicibus clericos congregent, illius Rectoris sumptibus, in cuius ecclesia congregatio quæuis haberi contigerit. Curent autem Episcopi, ne excessus aliquis in huiusmodi congregationibus accidat: & si qui abusus in eisdem irrepsisse videantur; eos Episcopi ipsi tolli, & aboleri curent.

DE EXAMINE PROMOVENDORVM
AD PAROCHIALES ECCLESIAS.

Cap. I.

PAROCHIALI ecclesia vacante Episcopi habita vacationis notitia, si opus fuerit, idoneū in ea Vicarium, cū congrua ipsius Episcopi arbitrio, portionis fructuum assignatione constituent: qui ipsius ecclesiæ onera sustineat, donec ei de Rectore provideatur, iuxta sacri Tridentini Concilij decretum, ac Sanctissimi D. N. Pij Quinti Bullam.

G 2 Tum

DECRETA PROVINC.

Tum per Episcopum proponatur edictū ad valuas cathedralis, & ipsius vacantis ecclesiæ, atque aliis opportunis locis, Episcopi ipsius arbitratu; quo celerius, & vacationis, & termini, per edictum ad examinandum præfixi, notitia haberi possit. qui quidē terminus decem dierum ab eodem Tridentino Concilio statutus, ultra alios decem dies minime prorogetur, ex eiusdem Bullæ prohibitione.

Edicti vero termino durāte, Episcopus, & qui iussu patronatus in vacanti ecclesia obtinet, clericos aliquos ad regendā ecclesiā idoneos, Examinatoribus iuxta eiusdem decreti formam deputatis, nominet: & non nisi ab eisdem Examinatoribus per aliorum qui examinati fuerint, cōcursum, tanquā magis idoneo ab Episcopo iudicato, & electo, de ecclesia provideatur, infra terminum, ac sub pœnis in eadem Bulla contentis.

Cap. II.

Interrogabuntur autem in primis quicunque examinandi fuerint, per diligentem Synodaliū Examinatorum inquisitionē, de ætate, & ordine, in quibus sint constituti: qua de re facile ex eorum promotionis testimonio, ac Baptismi codice; vel etiā ex aspectu, aut fide dignorū relatu, quod ad ætatē pertinet, cōstare poterit.

Tum de promouendi vita, & moribus percunctando iuxta ea, quæ supra circa assumendorum ad cathedrales ecclesias examen proportionē seruata, statuta sunt; ita inquiratur pro Examinatorum prudentia;

vt

SYNODI RAVENN.

27

vt quales sint illius mores, ac vitæ honestas, & integritas, facile dignosci possit.

Cap. III.

Illud vero generatim super inquirenda scientia promouendorū ad Parochiales ecclesias proponendū censuimus; vt Examinatores primum se se de promouendi captu, ac intelligentia diligēter informēt: quod ex responsionibus, & interrogationibus eorum, quæ illis legenda proposuerint, liquido patebit. tum studeant etiam nosse, qualis sit examinandi in sacramentorū administratione exercitatio: an eorū vim, & virtutē ita calleat; vt vitæ monita ab eo expectari possint; & ad populum ea docendū, quæ scire omnibus ad salutem necessarium est, idoneus comprobetur. atque, si ita videbitur expedire, difficultas aliqua proponetur, vel circa cōfessiones audiendi, vel quo ad ceterorū sacramentorum peritiam; ex quo facilius illius habilitas colligi, & in regenda ecclesia idoneus deprehendi possit.

Cap. IIII.

Peracto autem examine, studeant Episcopi, vt nō solum dignis, sed magis idoneis repertis, iuxta eiusdem Concilij decretum, Parochiales ecclesiæ conferantur: ne, si minus habilem, posthabitis magis idoneis, elegerint; appellandi occasio præbeatur ex eiusdem Bullæ dispositione.

Cap.

DECRETA PROVINC.

Cp. V.

SI vero duos aliquando, vel plures, quod ad literarum scientiam pertinet, æque idoneos concurrere contigerit; inspiciendum erit, an ætas grauior, aut morum, & vitæ integritas in alio præponderet; quisue eorum ad ecclesiæ vacantis regimen, loci, ac personarum qualitate pensata, vtilior videatur: ceteris autem paribus, & nullo concurrente quod prægrauet; is qui ex eadem diœcesi, & multo magis qui etiam e vacantis ecclesiæ regione fuerit, extraneo præferri poterit. alioquin Episcopus quem existimabit potiore, deliget: delectu eodem in præsentatis vel nominatis ab his ad quos pertinet, si plures fuerint, habendo.

DE PAROCHIS, ET EORVM
OFFICIO.

Cap. I.

CLERICI omnes curam animarum habentes, gregem sibi creditum, ex eorum officio, & sacri Tridentini Concilij præcepto, festis præsertim diebus salutaribus verbis pascant, & erudiant; vel memoriter per seipsos, si ingenium suppetat; vel ex scripto, seu homiliario aliquo a Superioribus approbato: diebus itidem Quadragesimæ, vel ab Episcopo præscriptis, vel vñu comprobatis, per se, vel alios idoneos, & approbatos viros verbum Dei enuncient.

Cap.

SYNODI RAVENN.

28

Cap. II.

Parochi præterea ex eiusdem Concilij decreto, singulis Dominicis, atque alijs festis diebus suæ Parochiæ pueris fidei rudimenta tradant; & edoceant Deo primum, ac parentibus obedire; tum quæcunq; christianum hominem decent ex institutione aliqua eis ab Episcopis proposita; poena negligentibus eorum arbitrio imponenda.

Cap. III.

Abusus insuper omnes circa diuina Parochi Populo frequenter improbent, & constanti animo refellant: curentq; vt diuinis nihil profanum misceatur; sed vt pie, deuote, ac frequenter illis Parochiani omnes intersint, moneant; atque vt ecclesiæ sacramenta frequentent, quo vberiores fructus ex illis consequantur. casus in quibus excommunicationis poena infligitur, ad subditorum memoriam sæpe reuocent; vt ab his cauere possint: & alia quæcunq; a christiano homine vitanda, vel obseruanda sint, optime docere non prætermittant.

Cap. IIII.

Parochi vnica tantum Parochiali ecclesia sint contenti; eamq. omni iure, vti vnica sponsam vnice diligant: quicunque vero duas eodem tempore Parochiales ecclesias obtinere præsumpserit; vtraq. atque alijs quoque beneficijs ex eiusdem Concilij decreto omnino

DECRETA PROVINC.

omnino carebit. quod si ab aliquo duo haftenus, vel plura quoquo modo incompatibilia beneficia obtenantur; & adhuc obdurato animo obtineantur; ea omnia iampridem vacasse intelligantur: ac veluti vacantia, quamprimum ab his ad quos attinet, conferantur. fructus autem interea perceptos omnes restituui, ac partim vacantibus ecclesijs, partim pijs locis, Ordinarij arbitrio, distribui mandamus. quod si incompatibilia ipsa in diuersis dioecesium sint constituta; vterq; Episcopus, & hi ad quos pertinet, quamprimum ea de re certiores reddituri, suo iure conferent.

Cap. V.

Pro pijs locis ciuitatum, & dioecesium quarumcunq; eleemosynas procurantes a Parochis absq; speciali Prælatorum licentia non admittantur.

Cap. VI.

Indulgentiæ item nullæ absque ordinarij licentia in scriptis obtinenda, seruatis tamen conditionibus, quas Ordinarius ipse in ea concedenda præscripserit, publicentur. quodcumq; vero a Parochis Indulgentiæ aliquæ superioris decreto sunt promulgandæ, earum salutarem effectum fideliter explicent; quo maiore populi deuotione recipiantur. si qui vero abusus de cætero circa eas emerferint, Episcopos commoneant, qui eos quamprimum tolli curabunt.

Cap.

SYNODI RAVENN.

29

Cap. VII.

IN sacramentis autem administrandis, animisq; curandis, quod præcipuum est Parochorum munus, quammaxime inuigilent, atque summo opere curent, ne eorum culpa absque sacramentis aliquem e vita migrare cõtingat: alioquin suspensione ab officio, & beneficio, atq; alias pro modo culpæ, grauissime corripiantur.

DE RESIDENTIA INFERIORVM.

Cap. I.

PAROCIALIUM ecclesiarum Rectores assidue in suis ecclesijs resideant: suoq; gregi pro officio diligenter attendant; sub poenis in vtroque Tridentini Concilij decreto contentis, & in apostolicis literis quæ dudum contra non residentes editæ sunt, expressis: meminerintq; sibi nullo pacto licere a proprijs ecclesijs abesse absque rationabili causa ab Episcopis scripto comprobanda; cum absentię tẽpore fructus suos nullo modo faciant, ac propterea ad eorũ restitutionẽ omnino teneantur, præter mortale peccatũ, quod nõ residendo contrahunt.

Cap. II.

Residere autem in suis ecclesijs intelligatur, qui in domibus ecclesiæ cohærentibus habitant; vel saltem vbi ecclesia proprias ædes non habet, infra Parochiæ limites, vnde commode iniuncto sibi oneri satisfacere possint; vel etiam prope Parochiam in loco
H ad

DECRETA PROVINC.

ad curæ exercitium accommodato, Episcopi iudicio, loci vicinitate, & gregis commoditate pensata: quod Ordinarij ipsius conscientie diiudicandum relinquitur: alioquin pro absentibus habeantur.

Cap. III.

In quoque qui reiecta in Vicarium cura, otio indulget, & alieni laboris spectatores, magis quam ecclesie sue Rectores existunt; cum per seipsos animarum curam administrare possint; ab Episcopis redarguantur: & per seipsos curam exercere cogantur, Missas celebrando, atque alia peragendo, quæ suo muneri conueniunt.

Cap. IIII.

Si quis ex repentina causa absque licentia a propria ecclesia recesserit, is absentie sue causam statim superiori per se, vel per alium insinuet: quæ si ab eo comprobetur, ac si ab initio approbata fuisset, habeatur: alias pro absente reputabitur, & poenas non residentiū perferet.

Cap. V.

Quicumque ab ecclesia discedendi facultate etiam obtenta, aliquādiu abfuerit, infra mensem de suo ad ecclesiam reditu Ordinariū comoneat: alioquin dies medij illegitimæ quoque absentiæ adscribantur.

Cap. VI.

Si qui vero, uti debent, in suis ecclesijs minime resident, vel absentie nomine quoquo modo sunt suspecti

SYNODI RAVENN.

30

specti per fructuum sequestrationem, & alijs poenis a sacro Tridentino Concilio statutis, merito plectantur.

Cap. VII.

Non residentium autem per dioceses nomina, & cognomina, ubi Vicarij foranei desunt, a Plebanis, & illis absentibus, vel negligentibus, a proximioribus ecclesie derelictæ curatis, quamprimum ad Episcopos deferantur, sub eorum arbitrij poena.

Cap. VIII.

Vbi Parochiales ecclesie adeo tenues existunt, ut ædes pro Parochi residentia, nec instaurari, nec de nouo construī possint; si aliter prouideri nequeat, vel ex Parochianorum contributione aliqua, vel etiam ex portione de fructibus piorum locorum in Parochia, vel prope eam existentium (de consensu tamen eorum, qui illis præsunt) deducenda, si quid superest iniuncto onere persoluto, instaurentur, vel ædificentur: seu alia quapiam ratione, quæ magis ab Episcopo probetur, modo rector resideat.

Cap. IX.

Si uero ecclesie aliquæ a communi hominum commercio adeo distent, & in secessu aliquo ita sint constitutæ, ut a crassantibus assidue vexentur, ac diripiantur, & propterea Parochi inibi residere pertimescant; Magistratus, atque alios locorum Rectores contra huiusmodi facinorosos homines insurgere monemus,

DECRETA PROVINC.

& obtestamur: quo pacatę sint Parochiæ, nec diuinus cultus in illis prætermittatur.

Cap. X.

Quicumque præterea ecclesiastica quælibet alia beneficia obtinent, de iure vel consuetudine personalem residentiam requirentia, nisi moniti paruerint; ab Episcopis, pœnis ex præfati Concilij decretis, & apostolicis literis contra non residentes statutis, vsque ad priuationem inclusiue, contumacia crescente, seruato iuris ordine, puniantur.

DE SACRAMENTORVM
ADMINISTRATIONE.

Cap. I.

IN sacramentis administrandis, Parochos primum ex sacri Tridentini Concilij decreto curare oportet; vt cuiusque sacramenti vim atque efficaciam, vulgari idiomate populo clarissime demōstrent: quo maiore animi deuotione, ac reuerentia ad ea percipienda præparetur.

Cap. II.

Cum vero sancta Romana Ecclesia aliarum mater & magistra, merito sit amplexanda, & in suis ritibus imitanda; statuimus, & ordinamus, vt in Exorcismis & Chatechismis baptismalibus, atque in aliorum omnium sacramentorum administratione, ac cæteris quibuscunque

SYNODI RAVENN.

31

buscunque ad diuina pertinentibus, ipsius sanctæ Romanæ Ecclesiæ ritus, ceremonię, & consuetudines obseruentur. quod propositis etiam ex arbitrio pœnis Episcopi curent.

Cap. III.

Sacramenta insuper quęcunque, ne ad alium vsum quā ad eum cuius causa a Domino sunt instituta, ab aliquo conuertantur, vel alicui concedantur, Episcopi Parochos admoneant. quisquis autem vel eis abusus fuerit; vel alicui eadem abutenda tradiderit; ex arbitrio seuerissime puniatur.

Cap. IIII.

Sacra olea, anno quolibet ab Episcopis consecranda, statuto tempore Plebani per dioceses constituti, ab eorum matrice Ecclesia recipiant; & ecclesijs sibi commissis primo quoque tempore distribuunt, nisi aliud pro locorum distantia, vel ecclesiæ qualitate, Episcopis ex causa videatur: quacunque consuetudine non obstante.

Cap. V.

Pro nouis autem sacramentis accipiendis, vel deferendis, non nisi clericos in sacris constitutos, nisi aliud rei necessitas suadeat, destinandos esse decernimus.

Cap.

DECRETA PROVINC.

Cap. VI.

CAueant autem cathedralium ecclesiarum ministri, Plebani, atque alij omnes, ad quos sacrorum oleorum distributio spectat; ne quid pro illorum perceptione vel sponte datum accipiant: quacunque consuetudine etiam immemorabili non obstante; sub suspensionis poena.

Cap. VII.

LOcorum, ubi sacramenta recunduntur. clauēs, diligentissime, ac in tuto loco per Parochos asseruentur: neque sub alterius custodia, quam Parochi, vel eius, cui vices suas mandauerit, ex aliqua rationabili causa, teneantur: quæ sanè clauēs eiusmodi sint, ne facile aliqua ex parte vitari possint. si quis autē hac in re negligendo deliquerit, seueriori poenę ab Ordinario subiiciatur.

Cap. VIII.

EIusdem diocesis Parochię, quę ob incertos fines confusę sunt, vel in familias, non autem in loca distinctę, vt altercandi tollatur occasio, eas Episcopi quamprimum certis limitibus distendant: & quas inuicem implicatas compererint, explicent; atque ita distribuunt, vt quilibet curatus, quod ad suum officium pertinet, agnoscat, nec in sacramentis administrandis aliqua hæsitatio contingat.

DE

SYNODI RAVENN.

32

DE BAPTISMO.

Cap. I.

SACERDOS Baptismi Sacramentum ministraturus, ad tanti muneris functionem sanctę, grauitęq; accedat: animaduertendo primum, quidnam per eum fiat: idq; compates, & commatres, pie ac religiose doceat: eosq; clarissimis verbis admoneat, quę nam cognatio per Baptismi sacramentum contrahatur: necnon teneri eos, quos e sacro fonte susceperint, si parentes præsertim id prætermiserint, catholica fide & Christianis moribus instituere.

Cap. II.

CVrent autem Episcopi sacri Baptismatis fontes in suis diocesis, interius, & exterius nitore, ac mundicia insigni ornatos, rebusq; omnibus, quanto magis fieri potest, decenter instructos esse. sacra vero olea ad Baptismi vsum ita parata habeantur, vt & vasculum sit commune, ex decenti materia stamni, vel argenti conflatum: & nihilominus alterum ab altero sacro oleo perspicuis literis, & lamina interposita clarissime distinguatur.

Cap. III.

OMnino præterea prohibemus: ne, quo tempore sacrum Baptisma celebratur, Baptismalis aqua, vel sacrum aliquod oleum a laicis personis quoquo modo tangatur:

DECRETA PROVINC.

tangatur: ne ue linteola quibus abstersum fuerit infantis caput, alicui lauanda tradatur; aut aliqua huiusmodi fiant, ut inde spiritualis cognatio contrahatur: improbantur propterea abusus illum transmittendi chirothecas, siue etiam aquam benedictam compaternitatis contrahendae gratia; quacunque consuetudine etiam immemorabili non obstante: declarantesque; nulla alia ratione spirituale cognatione contrahi, quam apud sacros Canones habeatur; nec inter alias personas, quam sacri Tridentini Concilij decreto comprehensas.

Cap. IIII.

Baptizandis vero, non gentilium, sed sanctorum nomina imponi Episcopi curent: ne in ipso christianae religionis limine, cum Ethnicis participare fideles quodammodo videantur: atque ut eorum virtutes imitari studeant, quorum se se patrocinio nominis similitudine committunt.

Cap. V.

Prouideant quoque Episcopi opportune; ne dum Baptismi sacramentum administratur; risus, clamores, atque alia id genus in ecclesia, vel extra, ea de causa fiant; sed quod astantes deuote, & cum silentio, atque orantes intersint. abusus vero quicunque circa huiusmodi sacramentum forsan irreperint, praesentis decreti auctoritate, quam primum tolli curent.

Cap.

SYNODI RAVENN.

33

Cap. VI.

Infantibus ad Ecclesiam, legitimo impedimento cessante, ut primum per eorum valetudinem, ac temporum, & locorum conditionem liceat; ad minus autem infra octo dies, a natiuitate numerandos, ad Baptismum suscipiendum deferantur.

Cap. VII.

Sacerdos vero qui extra ecclesiam necessitate aliqua non imminente, sed vel parentum nobilitatis intuitu, vel aliqua alia ratione sacrosanctum Baptisma celebrauerit; tam diu suspensus maneat, quamdiu Episcopo videatur, & eius arbitratu satisfecerit.

DE CONFIRMATIONE.

Cap. I.

QUOD ad Confirmationis sacramentum attinet, Episcopi per se, vel alium, antequam illud conferant, ipsius virtutem perspicue edoceant: ac distincte declarant, ex hoc ipso matrimonia prohiberi inter confirmatos, eorumque; parentes, ac susceptores ipsos, iuxta sacri Tridentini Concilij decretum, non secus atque ex Baptismi sacramento: cognationemque; huiusmodi non inioris esse faciendam, nec temere contrahendam, ob animarum periculum, quod euidenter imminet, si cognatio ista negligatur.

I Cap.

DECRETA PROVINC.

Cap. II.

NE vero populus ad cōfirmationis ipsius sacramentū imparatus accedat; tempus, quo sacrū Chrisma ministrandū fuerit, Episcopi pręnunciari faciant; populosq; moneri, vt adulti non nisi confessi, vel saltem contriti ad Confirmationē ipsam deuotissime suscipiendam, se conferant.

Cap. III.

INfantes septēnio minores nō cōfirmentur: atq; illi tantummodo adulti, vel paruuli inungantur, quos antea fuisse confirmatos ignoratur; ne sacramentum huiusmodi reiterari cōtingat: quod Episcopi populos cauere omnino studeant.

Cap. IIII.

CVrent pręterea Episcopi, vt Parochi paruulorū confirmatorū parentes admoneant; eos, postq̃ adoleuerint ea de re certiores facere, ne parētib⁹ postea defunctis, an Cōfirmationis sacramentum susceperint, dubitari contingat: & si fieri poterit, confirmatorū nomina annotentur, & in peculiari libro conscribantur.

Cap. V.

Confirmatorum frontes antequam ab Episcopo precedant, ob sacramenti reuerentiam recte, vel bombice, vel panno lineo abstergantur: curentq; Episcopi ipsi, ne sacramentum huiusmodi minus honorifice tractetur: ac propterea pueros a seipsis minus quam decet abstersos, nullo pacto dimittāt: abususq; si quos forsan in huius quoque sacramenti administratione perspexerint, prorsus tollant.

SYNODI RAVENN.

34

DE SANCTISS. EVCHARISTIA.

Cap. I.

SACROSANCTVM Eucharistię sacramentum in cathedralibus, Collegiatis, & Parochialibus ecclesijs quibuscunque, vbi commodum fieri potest, decentissime collocetur: nihilq; quod ad illius ornatū, & tutam cōseruationem pertineat, prętermittatur: quod quamprimū, & quanto honorificentius fieri poterit, in eorū Ecclesijs, & Parochijs Episcopos curaturos esse cōfidimus.

Cap. II.

EPiscopi pręterea efficiant, vt in quibusuis Parochialibus Ecclesijs, vbi non fuerit, societas corporis Domini N. Iesu Christi quamprimū instituat. vbi vero societates huiusmodi hactenus vigent; eas visitēt, reforment, amplificent, & in officio contineant: nihil penitus omittentes, quod ad tanti sacramenti celebritatem, & ipsarum societātū instituta retinenda, & moderanda facere videatur.

Cap. III.

AD agrotos sacram Eucharistiā, pręsertim per vrbes, & oppida sacerdotes allaturi, non nisi decenter ornati prodeāt, nec sine vmbella, ac honesto fidelium lumina deferentium comitatu. vt vero populus eo frequentior accedat, crebris per concionem admonitionibus, indulgentiarumq; elargitionibus eum

DECRETA PROVINC.

excitari Episcopi vehementer studeant, cum ex hoc ipso populi deuotio, ac religio, maxime cognoscatur.

Cap. III.

Sanctum Eucharistiæ sacramentum, vbi id ecclesiæ qualitas, & amplitudo patitur, masculis separatim a foeminis administratur. adoleſcentes vero ad huiusmodi sacramenti vsum, non admittantur, absque diligenti Parochorum inquisitione, num ea discretionem sint præditi, quæ in tanti sacramenti perceptione requiritur.

Cap. IIII.

Ne vero sacrosanctam Eucharistiam sumentes, præsertim rudes & imbecilli, sub vtraque specie fortasse communicare arbitrentur; statuimus, communicantes omnes in vase aliquo, quod non habeat calicis formam, esse purificandos.

Cap. V.

Non communicatorum in Paschate notulam quamprimum a Parochis sibi proferri singulis annis Episcopi iubeant: qui postquam vere contumaces ter, a die sancto Pasche vsque ad Pentecosten cuiusq; anni, generatim admoniti publice fuerint, eorum nomina primum in cathedralium ecclesiarum valuis affixa, tum in proprijs Parochijs denunciari Episcopi ipsi curent: ac deinceps ab ecclesiæ ingressu, vt præsentis decreto mandamus, inobedientes huiusmodi omnino arceantur, sub poenis Episcoporum arbitrio contra

SYNODI RAVENN.

35

tra eos statuendis: quos si interea decedere contigerit; iuxta Lateranensis concilij decretum, in ecclesijs, vel earum cœmeterijs sepeliri prohibemus.

Cap. VI.

Qui vero diuturna animi obstinatione, Episcopi iudicio discernenda, inimicitias deponere noluerint, ac propterea non communicent; ab ecclesiæ aditu, ac fidelium etiam cœtu, si videbitur, excommunicatione repellantur.

DE PÆNITENTIA.

Cap. I.

CONFESSIONIBVS audiendis diligenti inquisitione præuia, eos præficere Episcopi quâ maxime studeant; qui recte peccata distinguere, & curare, atque oleû & vinû vulneratis conscientijs superinfundere probe calleat: cû ex hoc ipso sacramento peccatorû cōuersio, & corruptæ cuiusq; vitæ reformatio potissimum pendeat.

Cap. II.

Confessiones publice, ac in aperto ecclesiæ loco, non autem in cubiculis, etiam ecclesiæ coherentibus audiantur. quod vt cōmodius, ac decentius effici possit; mandamus in singulis cathedralibus, ac Parochialibus ecclesijs confessionales sedes erigi, atque ita institui; vt tabulæ interpositione, crate ferrea vel lignea, aut perforata lamina adiecta, confesso-

res,

DECRETA PROVINC

res a pœnitentibus separentur, ac distinguantur. extra quas quidem sedes, confessoribus quibusq; inhibemus, ne confessiones vllas, præsertim mulierum cuiuscunque ætatis, vel qualitatis audiant: nisi rei necessitas aliud postulet, sub pœna Episcopi arbitrio imponenda.

Cap. III.

HÆc autem a confessoribus vitentur: ne confitētes otiosis interrogationibus, aut inutilibus detineant: idq; præcipue caueant, ne pueri, & puellæ ceteriq; rudes de eo quod ignorant imprudenter interrogati instruantur. Mulieres ante solis ortum, vel post occasum, nisi aliud rei necessitas suadeat, ad confessiones non recipiantur. concubinarij, aut contractus illicitos ineuntes, vnde soluant habentes, sub spe futuræ satisfactionis, vltra primā vicem, nisi satisfactione ipsa præcedente nō absoluantur. In casibus apostolicę sedis, vel Episcopo reseruatis, quos præ oculis semper habeant, confessores ipsi non se immisceant: pœnitentias pecuniarias non infligant, eas sibi ipsis vel eorum ecclesiis applicando: sed pijs tantum operibus, vel locis: nec etiam huiusmodi distributiones sibi committi procurent: verbo, aut signo confessiones non prodant, vel reuelent: pœnitentias grauiiores, & quas verisimile est non esse implendas, euitent: grauissimis tamen delictis non leues imponant. In prædictis autē, atque alijs similibus si cōfessores deliquerint, illos Episcopi ex arbitrio, & conscientia seuerissime cōpescant.

Cap.

SYNODI RAVENN.

36

Cap. IIII.

ARtis medicæ professores, egrotos quos curant, primum omni charitate admoneant, vt diuinā prius, quam humanam medicinam, ecclesiastica videlicet sacramenta percipiant: quod si facere infirmi ipsi prætermittant, ab eorum curatione Medici deficient. Medicos autem ipsos, qui vel negligenter, vel remissius quā debet, in hoc se gesserint; canonicis pœnis, atque in sanctis. D.N. Pij Quinti Bulla contentis affici mandamus. curentq; Episcopi, vt huiusmodi Bulla ad Medicorum memoriam ob eorum, & proximi animarum salutem, sæpius reuocetur.

Cap. V.

IN cathedralibus ecclesijs vbi Episcoporum iudicio fieri poterit, Tridentini Concilij decretum, quoad Pœnitentiarij deputationem, & præbendæ assignationem obseruari mandamus, aut aliter prouideri, vt in ecclesijs prædictis officium huiusmodi minime desit. Huic autem Pœnitentiarario Episcopi ampliorem in casibus sibi reseruatis absoluendi facultatem concedere poterunt: curabuntq; vt omnia iuxta facultatem sibi in eodem decreto concessam, ex sui officij debito diligentissime exequatur.

Cap. VI.

QVia vero sæpe contingit, Confessores ob Bullę, quę singulis annis in die Cęnę Domini legi cō-
euit, su

DECRETA PROVINC.

suevit, ignorationem; a casibus sanctiss. D. N. reseruat, frustra & inutiliter absoluerent; idcirco Episcopi, iuxta apostolici mandati formā, præfatam Bullam, semel saltem in anno, ad Christi fidelium notitiā deduci, ac solemniter publicari, dum maior in ecclesia populi multitudo conuenerit; atque ita distincte, & aperte declarari, ut casus in ea expressi, omnibus innotescant, idēque; per eorum dioceses fieri mādent: eadem Bulla ad faciliorem, & populi, & cleri intelligentiā, per capita comprehensa, & in summarium redacta.

DE EXTREMA VNCTIONE.

Cap. I.

VT Sanctæ Vnctionis extremę sacramento debita reuerentia præstetur; statuimus id ipsum in tuto, ac honesto loco, & vasculo ab alijs sacris oleis distincto, honorifice ad inungēdos infirmos asseruari: ad quos quidē quoties deferri debet, prospiciant Episcopi, ut ea qua decet veneratione & religione deferatur, in vasculo scilicet argenteo, vel saltem stanneo, quo maior munditia in eo conseruando adhibeatur.

Cap. II.

Parochi vero sepe dubitantes, quinam potissimum hoc sacro oleo sint inungendi, ab Episcopis doceantur, eos præcipue inungi oportere, qui cum in mortis articulo vere sint constituti, adhuc tamen, quid agant intelligant,

SYNODI RAVENN.

37

intelligent; & sensu, quantum fieri potest, integro existant. Impenitentibus vero, & his, qui cum notorijs peccatores essent, vel ab ecclesia alieni, nullum penitentiae signū emiserint, sacra hanc vñtionem ex sacrorum Canonum dispositione negandam esse non ambigitur.

Cap. III.

Episcopi crebro Curatos admoneant & obtestentur, ut in extremis constitutos omni pietate, ac studio tractent: cum nullo vnquam tempore spirituali medico magis sit opus; ut vere dici possit, totius curæ summam huc spectare, quod in extremo vitę spiritu fidelium animæ Deo reconcilientur, & commendentur: in quo cum passim Parochi tepidiores esse consueuerint, eos idcirco sæpe ab Episcopis excitari exoptamus, ut circa ægrotos, & morti proximos diligentissime suum munus exequantur, grauissima poena negligentibus, eorum arbitrio proponenda.

DE ORDINE.

Cap. I.

IN Ordinibus quibusque conferendis sacri Tridentini Concilij decreta omnia, tam quoad temporum interstitia, quam quoad ordinandorum ætatem, & qualitatem, ab Episcopis exacte obseruentur.

Cum vero sacrorum Ordinum receptio, ad animarum curam exercendam quasi aditus sit, & præpara-

K tio

DECRETA PROVINC

tio quedam, sine qua ecclesiastica disciplina constare non potest, quam periculosa res sit prospicientes, Episcopos omnes obsecramus & obtestamur in Domino, ut omnem in clericis ad ordines promouendis diligentiam impendant: nec quemquam aliqua ratione a legitimo examine excipiant, habita nihilominus locorum, ac personarum prudenti distinctione pro ipsorum ordinantium religione, & conscientia.

Cap. II.

Inquirant autem Episcopi super ordinandorum vita, & qualitate, prudētibus viris adhibitis, iuxta eiusdem Concilij decretum, ac prout circa assumendos ad Parochiales ecclesias supra statuimus: inferiorum & superiorū ordinum competenti ratione habita, iuxta eiusdem Concilij præcepta.

Cap. III.

Episcopi sacros Ordines collaturi, si legitime impediti fuerint teste eorum conscientia, id nominatim alicui probo, & erudito viro demandent: qui cū diuinæ legis peritis, ad id per Episcopos deputatis, ordinandorum examini diligenter incumbat; & suam, & mandantis conscientiam exoneret. nullā autem quamuis grauem occupationem Episcopi huic anteponan; cum de re tanti ponderis agatur, in qua & clericalis ordinis dignitas, & ipsorum Episcoporum animarū periculum præcipue versatur.

Cap.

SYNODI RAVENN.

38

Cap. IIII.

Clericos ad quoscunque ordines promotos Episcopi per suarum dioecesium ecclesias, & pia loca distribuāt, illisq; ne incertis vagentur sedibus, adscribant, ex eiusdem Concilij decreto: eaq; de re in testimonialibus literis caueatur.

Cap. V.

Animaduertant etiam Episcopi, ne sacris Ordinibus aliquem initient, qui vere ecclesiasticum beneficium, pensionem, vel patrimonium eius victui sufficiens, iuxta eiusdem Concilij decretum, non obtineat. Patrimonium vero, si ad illius titulum aliquem ordinare Episcopo expedire videatur, sit propriū, non autem commentitium, vel simulatum, cū mediata vel immediata retrocessione: quod ab Episcopis animarū suarum periculo, magnopere est præcauendum.

Cap. VI.

Monentur præterea Episcopi, ne indistincte beneficiorum, ad quorum titulum aliqui sint ad sacros Ordines promoti, resignationes admittant, nisi alias habeant vnde se alere possint, ex eiusdem Concilij decreto, ac sanctiss. D. N. Pij Quinti Bulla.

Cap. VII.

Illud quoque circa patrimonij titulum statuimus; ut de eo non alienando Episcopi sibi cauere curent,
K 2 donec,

DECRETA PROVINC.

donec, vel ex ecclesię redditibus, vel aliunde suppetat, vt Episcopi iudicio decenter viuat: cuius quidē rei apud acta per Episcopalis curiæ scribam testatio fiat.

Cap. VII.

Minoribus ordinibus initiati, in præcipuis Domini N. Iesu Christi, ac beatę Marię virginis festiuitatibus sacram Eucharistiam suscipiant: diaconi vero & subdiaconi, etiam si Canonici sint, & in dignitatibus constituti, semel saltem in mense id facere nullo pacto prætermittant.

DE MATRIMONIO.

Cap. I.

VÆCUNQUE a sacra Tridentina Synodo pro matrimonij reformatione statuta sunt; in suis diocesis observari Episcopi diligenter curent, propositis etiam ex arbitrio pœnis, vbi arbitrio locus est, necnon sæpius in anno ad populorum memoriam, præsertim quod ad ipsius sacramenti substantiam & formam pertinet, reuocari faciant.

Cap. II.

Denunciationes quę Matrimonia antecedere debent, ex eiusdem Concilij præcepto, tam in Parochia viri, quam mulieris fiant: eas in totum, vel pro parte remittēdi facultate Parochis penitus interdicta: cum id totum Episcoporum arbitrio ab eadem Synodo prorsus committatur.

Cap.

SYNODI RAVENN.

39

Cap. III.

Parochi, quicunque vel denunciationes facere, vel sponfos & spōsas benedicere neglexerint, vel calumniose distulerint, absq; rationabili causa ab Episcopis cōprobanda, grauiter eorū iudicio mulctentur.

Cap. IIII.

Parochus per seipsum legitimo impedimento cessante, non per alium, & Matrimonia celebret, & sponfos ac sponsas benedicat: quo impedito teneatur, qui Parochi vices supplet, ipsi Parocho mandāti fideliter referre verbo vel scripto, Matrimonij per eum celebrati diem, locum, sponforumq; , ac testiū nomina: vt in proprium sponforum librum a Parocho referri possit: quę quidem librū in Parochialibus quibuscumque haberi, ac diligēter conscribi & custodiri Episcopi curent, pœna etiā ex arbitrio negligentibus proposita.

Cap. V.

Quo ad Matrimonia vero cum vagabundis contrahenda, eiusdem Concilij dispositio accuratissime obseruetur: exigantq; Episcopi de personis huiusmodi autenticam fidem, tum quod solutę sint, tum quod a catholica communione non alienę. quod si aliqui nō expectata Ordinarij licentia contraxerint, vel huiusmodi Matrimonia celebrauerint, grauissime puniantur, quamuis solemniter intercesserint.

Cap

DECRETA PROVINC.

Cap. VI.

Hortamur insuper ac enixe hortari mandamus sponfos & sponfas; ne cohabitent, donec rite, ac recte Matrimonium celebretur; ut scandala, quæ exinde oriri possent, euitentur, præter peccatum, quod committitur. monemusq; eosdem iuxta eiusdem Concilij monita, prout etiam ab Episcopis moneri exoptamus, ut antequam contrahant, vel triduo saltē ante Matrimonij consummationē, peccata cōfiteantur, & ad Eucharistię sacramentū pie ac reuerēter accedant; quo maiore veneratione Matrimonij sacramentū prosequantur.

Cap. VII.

Meminerint postremo Episcopi ad eos spectare ex eiusdem Concilij decreto, quæcunque huius sacramenti sanctitati, ac honestati contraria videbuntur penitus tollere: cum res tam sancta, non nisi pie ac sancte tractari debeat.

DE SACRIFICIO MISSÆ.

Cap. I.

SACROSANCTVM Missæ sacrificium debitis horis celebretur, neq; post meridiem, neque ante auroram, excepta nocte Natiuitatis Domini: nec etiam extra ecclesiam, vel oratoria rite ab Episcopo designata & approbata, sub suspēnsionis pœna, atque alijs ex arbitrio imponendis tam contra celebrātes, quā cōtra eos qui id affectauerint, vel curauerint, quacunq; dignitate præfulgeant.

Cap.

SYNODI RAVENN.

40

Cap. II.

Cæremonijs tantum ab ecclesia comprobatis in Missarū celebratione sacerdotes vtantur, ne verbum quidem addendo, vel immutando ex his quæ in cuiusq; diei Missa continentur, vel etiā in ipsius Missę ordinario, iuxta Lateranensis posterioris Concilij decretum.

Cap. III.

AD Missæ, ut vocant, nouę celebrationem nullus admittatur, quem per diligentem Episcopi, vel eius Vicarij inquisitionē non constet recte cæremonias didicisse, ut vniformis sit vbiq; celebrandi ratio. eo autem tempore ludos, choreas, aut alia huiusmodi profana representari, sub suspensionis, & arbitrij pœna, omnino prohibemus.

Cap. IIII.

Studeant autem magnopere sacerdotes, ut inter celebrandum omnia recte & composita, nec nimis celeriter quam decet, aut nimis tarde peragantur: ac propterea Missam prælegant; quo partes singulę ita sint in promptu, ut neq; error, neq; hæsitatio aliqua contingat: quod sine populi offensione accidere nō potest.

Cap. V.

Missam celebraturi prius peccata confiteantur: caueantq; , ne cum se reos mortalis delicti ex conscientia agnoscant, quantumcunq; se se contritos existiment, habita cōfessoris copia sacramētalem confessionem

DECRETA PROVINC.

fectionem prætermittant: aliter enim sentiens, vel asserens, ex sacri Tridentini Concilij decreto excommunicationi subiacet. quod si necessitate urgente sacerdos absque præuia confessione celebrauerit, quamprimū iuxta eiusdem sanctæ Synodi præceptum confiteatur.

Cap. VI.

IN Monialium ecclesijs absque earum Superiorum licentia nemo celebret, sub suspensionis poena, atque alia Ordinarij arbitrio infligenda.

Cap. VII.

Illud autem maxime a populo in Missæ celebratione Episcopi vitari curent, ne quis ita ad altare accedat, ut sacerdoti celebranti sit molestiæ vel impedimento. ne etiā erecti, aut auersi, sed omni cū deuotione, atque animo ad Deū propenso, fideles quique Missæ sacrificio interfint: necnō detecto capite & genib⁹ flexis capita reuerēter inclinātes, quādocunque nomē D.N. Iesu Christi memorari contingat, sub poenis a sanctiss. D. N. Pio Quinto per eius Bullam statutis.

Cap. VIII.

Peregrinum sacerdotem incognitū, ad celebrandum absque Ordinarij licentia, ecclesiarū Rectores ex Tridentini Concilij decreto non admittant. Ordinarij vero ipsi diligenter inuigilent, ac bene perspiciant, quānam dimissoriæ sint comprobandæ, vel reiiciendæ: cum exemplo constet innumerabiles fraudes hac in re committi consueuisse.

SYNODI RAVENN.

41

Cap. IX.

IN vna quaque ecclesia prouideāt Episcopi, ut omnia ad Missæ sacrificium opportuna, ea munditia, ac puritate conferuentur, quæ domum Dei maxime deceat, & ecclesiæ cuiusque dignitati conueniat.

Cap. X.

INter Missarum solemnia quæstus fieri, vel quoquo modo in ecclesijs mendicari, ex eadem sanctiss. D.N. Bulla, sub poenis quæ in ea continentur, tam clericis, quā laicis prohibeatur: quod & concionum tempore minime est permittendum, nisi aliud ex causa quandoq; Episcopo videatur.

DE DIGNITATIBVS,
ET CANONICIS.

Cap. I.

VBIQVQVE sacri Tridentini Concilij decretum, quo cauetur maiorem saltem capituli cuiusque partem in presbyteratu esse constitutam, hætenus non est in usu, debite executioni demandetur: ita tamen ut deinceps ordinis prærogatiua inter eos perpetuo seruetur, quacunque consuetudine non obstante: nempe ut presbyteri diaconis, subdiaconis vero diaconi, donec ad superiores ordines promoti fuerint, de cætero præferantur.

L Cap.

DECRETA PROVINC.

Cap. II.

AD Dignitates vero, vel Canonicatus in quibusq; ecclesijs ij assumantur, qui Episcopos opera & officio iuuare valeant: eaq; morum integritate præditi sint; vt eorum capitulum cuiusq; ecclesiæ Senatus merito dici possit: atque alijs existant qualitatibus ornat, tam a iure, quam ab eodem Tridentino Concilio requisitis: super quo Episcoporum conscientias oneramus.

Cap. III.

CAnonici atque alij dignitates vel personat⁹ quoscunque in cathedralibus ecclesijs, vel collegiatis obtinentes, Prelatis suis omnem obedientiam, ac reuerentiam præstent, quacunque exemptione non obstâte, quod ad honorem eis exhibendum pertinet. Quare eos ad ecclesiam diuinorum causa deducere, & domum reducere in habitu loco, tempori, ac eorum dignitati congruenti; dignitates, & canonicatus obtinentes, capitulaq; ipsa omnino teneantur. saluis, quo ad alia, cuiusque capituli, ac dignitatum iuribus, exemptionibus, ac priuilegijs quibuscunque.

Cap. IIII.

EXpediret maxime vt cathedralium ecclesiarum, ac insignium collegiatarû dignitates & canonici omnibus dominicis, festiuis diebus, & alijs quam sæpissime Missas publice in eorum ecclesijs celebrarent: adminus tamen in maioribus quibuscûque anni solemnitatibus, in quibus Episcopi in Pontificalibus nō celebrauerint; necnon

SYNODI RAVENN.

42

necnon & singulis beatæ Mariæ virginis, & Sanctorum Apostolorum festiuitatibus, ac dedicationis ecclesiæ, & & Sanctorum Protectorum ciuitatis cuiusque, atque in quibusuis tam Quadragesimæ, quam Aduentus Dominicis diebus Missarum solemnia in maiori ecclesiarum ipsarum altari per seipsos omnino celebrare teneantur: eo ordine & lege qua interseipsos intra mensem ab harum constitutionû publicatione conuenerint: alioquin ipsimet Episcopi pro suo arbitrio deputent, qua die singuli celebrare debeant: nec liceat eisdem ab illorû præscripto recedere: quacunque consuetudine etiâ immemorabili non obstante, sub suspensionis, atque alijs ex arbitrio poenis infligendis: saluis tamen earum ecclesiarum constitutionibus seu consuetudinibus, in quibus ijdem publice & solemniter frequentius celebrare tenentur.

Cap. V.

Diuinorû tempore a Canonicis, vel alijs ecclesiæ ministris conuentus, seu capitula, vt vocant, nō habeantur, alioquin distributionibus illius diei careât: quas Episcopi pijs vsibus ex arbitrio tribuât. & si maior cōtumacia interuenerit, Episcopi iudicio aliter, p modo culpæ præterea puniantur.

Cap. VI.

CAppæ, vel Almutiæ tam a Canonicis, quā ab alijs ecclesiæ ministris, iuxta cuiusque loci consuetudinē deferri solite, deferantur: alioquin eas deferre omitteñs, vt non residentes punctentur. quæ nihilominus

L 2 Almutiæ

DECRETA PROVINC.

Almutię dum sacra mysteria celebrātur, in altari statim deponantur: non autem super sacris vestibus vllatenus habeantur, nisi tantum in incessu, sub eadem pœna.

DE MANSIONARIIS.

Cap. I.

MANSIONARII in ecclesijs vbi adsunt, per seipfos munus suum obeuntes (sicut & ceteros ecclesię ministros cuiuscunque gradus, qualitatis, & dignitatis existant, propria cuiusque munia similiter per se ipsos obire mandamus) illud ipsum accuratissime implere satagant, ne deficientes annotentur: necnon pro rata portionum, vel prębendarum suarum, si distributionibus careant, punctationes in proprio libro annotandas persoluant: atq; eadem in illis ratio seruetur, quę in Canonorum punctationib⁹, ac distributionibus infra proxime statuatur: nisi aliud ecclesię suę magis expedire Episcopo videat̃.

Cap. II.

Illud autem Mansionarij semper obseruet, vt ea hora qua sibi iniunctū ex Mansionaria munus incumbit, a ceteris curis in ecclesia, ne dum extra eam, prorsus sint expediti: alioquin ac si ea hora defecerint, a Punctatore notentur: sciantq; ob eorum officij necessitatē, quod & in canendo, & psallēdo pręcipue versatur, festis diebus punctaturas eisdem esse duplicandas, nisi maiori pœna ex alicuius ecclesię instituto plectantur.

DE

SYNODI RAVENN.

43

DE DISTRIBUTIONIBVS QVOTIDIANIS.

Cap. I.

QVOTIDIANÆ distributiones, his tantummodo qui statis horis diuinis interfuerint, ex sacrorum Canonum dispositione, ac Tridentini Concilij decreto tribuantur. cuius quidem Concilij auctoritate, prohibemus collusionem aliquam, vel remissionem de eis fieri, sub dupli pœna a Camerario capituli, si capitulariter omnes deliquerint persoluenda. si vero aliqui de capitulo hac in re exceßerint; ipsi delinquentes tantumdem ex suis distributionibus amittant: & Episcopi arbitrio vtraque pœna pijs vsibus applicetur: his dumtaxat exceptis, quos vel corporis infirmitas, vel ecclesię vtilitas excusat, ex eorundem Canonum dispositione.

Cap. II.

PRouideant autem Episcopi, vt vbi tenues, vel nullæ distributiones existunt, vel per tertiam fructuum dignitatum, ac prębendarum partem, in distributiones conuertendam, vel per simplicium beneficiorum vnionem, adeo augeantur, vt seruientium vsui sufficere possint: idq; quamprimum efficiant iuxta eiusdem Concilij pręceptum.

DECRETA PROVINC.

Cap. III.

Non constitutos in sacris, de distributionibus participare, necnon vocem in capitulo habere, ex eiusdem Concilij prohibitione penitus interdiximus. qui vero secus fecerint; distributionibus ipsis tamdiu careant, donec Episcoporum arbitrio satisfecerint.

DE PUNCTATORE.

Cap. I.

PUNCTATIONES, pro quotidianis distributionibus consequendis, quā diligentissime per eū, ad quē spectat, ac distincte annotetur, & sine aliqua personarū acceptione.

Cap. II.

Punctatores vero singulo quoque anno per Episcopos, vel alios ad quos iuxta ecclesiarum consuetudinem ea res pertinet, modò ab eisdem comprobentur, constituentur: quibus quidem iuramentum deferatur, debene, ac legitime officium suum exercendo, sub dupli, quanti id fuerit, & periurij poena.

Cap. III.

Singulis autem mensibus, nisi aliud Episcopo videatur, ex sui officij debito, Superiori suo punctationū librum Punctatores ipsi presentare teneantur: quę si nō recte se habere Superior ipse cognouerit, eos negligentię suę poenas, dupli scilicet & periurii dare cōpellat. idem quoque

SYNODI RAVENN.

44

quoque Punctator quisque facere debeat, antequā alicui ecclesię ministro, qui de distributionibus participet, eius seruitij portio assignetur: quo certior fiat Episcopus, an aliqua collusio ea in re intercesserit.

DE CHORI PRÆFECTO.

Cap. I.

CHORI præfecti officium iuxta cuiusque ecclesię consuetudinem a deputatis exerceatur: vbi vero aliqua consuetudo nō viget; Episcopus ex dignitatibus, vel canonicis, seu alijs ecclesię ministris, eum, qui sibi aptior videbitur, huic muneri præficiat: quod & prompte suscipere, & diligenter exercere, quicumque idoneus fuerit habitus, sub poena, ipsius Ordinarij arbitrio statuenda teneatur.

Cap. II.

In primis vero chori Præfectum curare oportet, ut Missarum solemnia, atque alia diuina officia congruis horis, & qua decet religione, ac studio persoluantur; atque ea omnia in ecclesia obseruentur, que ad rectā diuinorū celebrationē pertinent: negligentiumque clericorū culpas annotare, arguere, & si sit opus deferre, Præfectus ipse satagat, ut ab Episcopo redarguantur, vel pro modo culpę ex arbitrio puniantur.

Cap. III.

Illud autem meminerint Episcopi, nullum in ecclesia officium hoc ipso ferē præstantius esse, aut maigs necessarium,

DECRETA PROVINC.

cessarium: ac propterea ab ipsis quam sapissime com-
monendos esse eos, qui illud in ecclesia pro tempore
gerunt: cum ab eo potissimum pendeat recta ecclesia-
rum ordinatio, ac diuini cultus propagatio. curentq;
Præfetti ipsi a clericis omnibus, in his quæ ad eorum
officium pertinent, obedientiam sibi præstari: inobe-
dientes vero deferant, ac pro culpæ qualitate ab Epi-
scopis puniri curent.

DE CÆREMONIARVM MAGISTRO.

Cap. I.

CÆREMONIARVM Magister, vbi ex ec-
clesiæ alicuius instituto non adest, in ca-
thedralibus, & collegiatis præsertim insi-
gnibus, is ab Episcopis eligatur, qui in di-
uinorum celebratione optime sit versatus; atque huic
muneri satisfacere possit. Is vero quæcunque ad cære-
monias attinent curare debet, vt quam diligentissime,
rite, & ex ordine in ecclesia peragantur: cui vt ab om-
nibus, quo ad cæremonias ipsas, pareatur, quicunq; ille
sit, Episcopi efficiant: & quos contumaces inuenerint,
quamuis Canonici sint, vel in alia ecclesiastica digni-
tate constituti, ex officio corripiant, ac debitis poenis
afficiant: quemadmodum & ipse, si in his quæ sui mu-
neris sunt, quouis modo deliquerit, Episcopi arbitra-
tu puniatur, vel emendetur.

DE

SYNODI RAVENN.

45

DE CHORI MAGISTRO.

Cap. I.

IN vna quaque cathedrali vel collegiata ec-
clesia chori Magister instituatur, vbi Man-
sionarij non sint, vel alius quispiam ab Epi-
scopo, vel Capitulo ad id deputat⁹; qui præ-
centoris officium exerceat: & in ecclesiastico cantu sit
eruditus: congrua sibi mercede, iuxta cuiusque ecclesiæ
institutum, vel Episcopi præscriptum, constituta.

Cap. II.

CHori autem Magistri officium id erit, quæ sunt in
ecclesia canēda, vel legēda proponere, ac præuide-
re, vt pròptius recitari, vel cātari possint. Itē alijs in cātū
præire, vt dissonantiæ vitentur: necnon curare, vt tam
antiphonæ, quā gradualia, & his similia concorditer, ac
recte cātentur, quo minus audientiū aures offendantur.
Ad eundem quoque spectabit efficere, vt alta & intelli-
bili voce canonicę Horę recitentur: voces depressas ex-
tollēdo, vel nimis elatas remittendo, prout sibi magis
cōducere videbitur.

Cap. III.

OMnes vero clerici qualescunque sint, in his quæ
ad ipsius chori Magistrum pertinere videbūtur,
eidem assentiri, & obedire teneantur. Quisquis autem
illius officium perturbare, aut quoquo pacto eidem in
suo munere molestus esse præsumpserit, ab Episcopo
grauiter pro modo culpæ ex arbitrio corripatur.

M DE

DECRETA PROVINC.

DE MUSICÆ MAGISTRO.

Cap. I.

MUSICÆ Magister pro ecclesiæ facultatibus & instituto, cōgrua ei mercede proposita, qua videbitur Episcopo tutiori via, ubi ecclesiæ consuetudo aliqua non apparet, in unaquaque cathedrali ecclesia constituatur. is vero vel idem sit, qui Seminarij pueros ecclesiasticos cantus edoceat, vel alius pro ecclesiæ cuiusque dignitate, & qualitate Episcopi iudicio adhibeatur.

Cap. II.

In ecclesijs autem ubi Musici redditus pro Cātorum mercede sunt instituti; curent Episcopi, ut vere musicæ artis peritis clericis ubi haberi possunt, tribuantur: alioquin laicis, qui tamen clericalibus vestibus sacrorū tempore, si commode fieri poterit, induantur, pro stipendio assignentur. qui si statis diebus, quicunque sint, suo muneri defuerint; ex eorum mercede portio aliqua Episcopi arbitrio detrahatur: eademq; ratio in musicæ Magistro, atque alijs huiusmodi ecclesiæ ministris seruetur; quo maiore in suis officijs solitudine utantur.

Cap. III.

Musici cantus eiusmodi in ecclesia adhibeantur, qui populum ad deuotionem prouocent. Diuinae laudes Musicis rhythmis nō inuoluantur aut implicentur,

SYNODI RAVENN.

46

centur, sed explicitè proferantur, atque ita, ut clare intelligi possint. Gradualia vero, introitus, atque alia huiusmodi, plano cantu, ut vocant, annotata, iuxta canonicas sanctiones a suo originali tono minime alterentur: liberum tamen sit Cantoribus consonantias aliquas adiungere, non mutata cantus origine.

DE ORGANO.

Cap. I.

In cathedralibus præsertim ecclesijs Organa diuinorum causa ex vetusto ecclesiæ instituto non desint: necnon qui ea pro ecclesiæ dignitate, atque ex arte pulsant adhibeantur: mercede eisdem iuxta ecclesiarum consuetudinem, & ea deficiente pro Episcoporum taxatione persoluenda.

Cap. II.

In Organis autem lasciuum quid, vel impurum ex sacri Concilij Tridentini præcepto minime canatur, nec pulsando misceatur: quod qui neglexerint, seueriore poena ex arbitrio plectantur. sitq; Organorū sonus, & vocum in illis modulatio eiusmodi, quæ ad pietatem & religionem audientes excitet, non ut aures vulgi tantummodo mulceat.

Cap. III.

Alia vero instrumentorum genera, præter Organa, non adhibeantur; nisi aliud ex causa
M 2 Episcopo

DECRETA PROVINCE.

Episcopo videatur: qui pro temporis & loci qualitate, quod religioni congruere iudicauerit, pro sua prudentia statuet.

DE HORIS CANONICIS.

Cap. I.

HORÆ canonice pro dierum ac festorum qualitate legantur, vel cantentur; prout chori præfectus ex ecclesiæ instituto, vel Episcopi præscripto expedire arbitrabitur.

Cap. II.

EA autem psallendi ratio comprobetur, ut concorditer psallatur: & siue verbo, siue cantu agatur, voce non nimis depressa, nec nimis arguta, Dei laudes proferantur. Fiat autem in medio cuiusque psalmi versiculo suspensio cōueniens, qua pars a parte distinguatur, quod valde ad bene psallendum conferre exemplo constat: contineantq; psallentes ipsi eorum voces intra tonos, & modulos, quicumque contigerint, nec vocibus euagentur, quo nihil est indecentius: nec non inter festiuum, & feriatum officium congrua differentia fiat, pro ipsius chori Præfecti arbitrio.

Cap. III.

Singulæ quæq; hore opportunis temporibus ex vniuersali Ecclesiæ instituto recitentur. Matutinum vero curent Episcopi, ut summo mane dicatur, atque ea circumspeditione

SYNODI RAVENN.

47

cumspeditione habita, ut aliæ Horæ commode persolui possint.

Cap. IIII.

QUOD vero ad canonicas Horas a clericis recitandas attinet; statuimus ab omnibus & singulis in sacris constitutis, vel ecclesiastica beneficia obtinentibus quotidie recitari debere: alioquin beneficiati diuinum officium omittentes, iuxta Lateranensis posterioris Concilij decretum fructus suos non faciant, qui quidem in pios vsus conuerti debeant: & post debitam monitionem beneficio quoque priuentur: præter graue peccatum quod continue committunt. Item quicumque in sacris constituti illud sine causa prætermiserint, præter peccati reatum quem contrahunt, etiam seuerissime ex arbitrio puniantur.

Cap. V.

SI quis autem error inter psallendum, aut orandum, vel omittendo, vel subuertendo cōtigerit; is nō ab omnibus, sed a chori Præfecto tantūmodo corrigatur: qui pro sua prudentia vel suppleri, vel repeti, aut progredi mandabit, prout sibi magis expedire uidebitur.

Cap. VI.

AD Matutinum officium quicumque responsoria vel lectiones pro suo munere est in ecclesia recitaturus, ea prælegat, ac præuideat, ut promptius legat, errores inter legendum vitet, diuinorumq; officiorum continuatio cunctando non impediatur.

DE

DECRETA PROVINC.

DE CHORO.

Cap. I.

CLERICI quique sub cathedralis, vel collegiatae ecclesiae stipendio militantes, ad consuetum campanae signum ea qua decet gravitate ad ecclesiam accedentes, oratione peracta ante Sanctissimi D. N. Corpus, Sacristiam ingressi, ut vestibus suo ordini ad psallendum congruentibus induantur: postquam omnes conuenerint hora adueniente precedentibus luminibus e sacristia bini a minoribus ad maiores progredientes, saltem solemnibus diebus, ac in maioribus anni festiuitatibus ad Missam maiorem & Vesperas, ad Chorum tacite ac modeste accedant.

Cap. II.

CHORUM ingressi ac in proprijs sedibus confidentes concorditer psallant, eodem tempore cum opus fuerit, singuli assurgant, sedeant, genuflectant, & capita detegant, nihil extraneum diuinis immisceant, priuatum officium non recitent, nec colloquantur, obstrepant, aut literas legant, non euagentur, nec a propria sede recedant, nisi diuinæ rei gratia, non incompotomodo sedibus cohereant, aut dormitent, aut rideant, nec a Choro nisi petita a Praefecto licentia, aut expletis omnibus recedant, sed toto corde in rem diuinam incumbant. Si qui vero in his, atque alijs huiusmodi quoquo pacto deliquerint, ad Praefecti arbitrium pro non

SYNODI RAVENN.

48

non residentibus habeantur, & alias pro modo culpæ ab Episcopis quoque puniantur.

Cap. III.

NE vero clerici, dum diuinis incumbunt ab aliquo impediuntur, curent Episcopi, ut loca Clericorum vsui in ecclesijs destinata, a laicis non occupentur, sed seorsum a clericis omnino diuinis intersint: nec chorum ad psallendum institutum praesertim, ubi commodè fieri potest, occupent: poena in negligentes, vel impediētes quoscumque ab Episcopis ex arbitrio proponenda.

Cap. IIII.

ALIA vero omnia quæ ad Chori legem atque alios ecclesiae ministros, de quibus in presentibus nulla fit mentio pertinere videbuntur, pro ecclesiae cuiusque qualitate, adhibitis in consiliū duobus de Capitulo, ex sacri Tridentini Concilij decreto Episcopi suppleant.

DE VITA, ET HONESTATE
CLERICORVM.

Cap. I.

NON solum in sacris constituti, aut ecclesiastica quæcunque beneficia obtinentes, verum etiā minoribus ordinibus initiati, qui clericalibus priuilegijs potiri velint; clericalē habitum suo ordini, & qualitati congruentem, nec non

DECRETA PROVINC.

nec non tonsuram conspicuā continue gerant, sub pœnis per Episcopos iam statutis, vel in posterū statuendis. Sacerdotes vero barbam præterea e superiore labro ita detonsam, & in alijs sui partibus aptatā semper habeāt; vt fumentibus Christi corpus & sanguinem nullatenus sit impedimento.

Cap. II.

CLerici vestes sericeas nullo modo deferant, superiorem vero semper vsque ad talos protensam gerant. Inferiores autem vestes, siue subtanę, vt vocant, per Canonicos & alios in ecclesiastica dignitate cōstitutos pariter longę vsque ad talos deferātur: ceteri vero præsertim pauperes & rurales clerici protensas ad minus vltra gēnuā, sub eadem tamen forma, gestare debeant. In itinere nihilominus clericis quibuscunque breuioribus vestibus vti liceat: ita tamen, vt a clericali honestate non abhorreant. Sit autem vestiū color omnino niger; præterquam in constitutis in dignitate, qui & leonato, & violaceo colore vti poterunt.

Cap. III.

CLericorum caligę non sint inflatę, nec vllatenus incisę: nec non calcei & crepidę sint simplices, nō autem incisę, vel sericeę. Camisię in nulla sui parte exteriori sint crispatę, vel lactucatę: nec arte aliqua ullo modo elaboratę. Pilei quoque simplices existāt, non acuti siue turbinati: nec eis utātur clerici, nisi necessitatis gratia, ac pro temporum & locorum qualitate: non autem intra

SYNODI RAVENN.

49

intra ecclesiam, præsertim dum diuinis intersunt. Subbireta pariter sint & ipsa simplicia, & honesta: quæ tamen dum Missæ sacrificium per eos celebratur, semper deponantur: annulosq; nisi id dignitas postulet, clerici ipsi non deferant. In præmissis autem omnibus ad clericalem ornatum pertinentibus, præter rerum quibus deliquerint amissionem, Episcoporum arbitrio aliter quoque pro modo culpæ puniantur.

Cap. IIII.

ATaxillis, tesseris, pictarumq; pagellarum lusu, & alio quocunque ludi genere a sacris Canonibus improbo, penitus abstineant: nec sint etiam prohibitorum ludorum spectatores. Choreas non ducant, aut spectent: nec laruati incedant. publice quoque, si scandalum ex eo oriri potest, ludis etiam permissis non vtantur, sub arbitrij pœna.

Cap. V.

AB omni prorsus suspectarum mulierum familiaritate, cōuersatione, & cohabitatione clerici abstineant, sub pœnis in sacri Tridentini Concilij decreto comprehensis, atque alijs a sacris Canonibus inflictis, uel Episcoporum arbitrio infligendis: ita sane vt mulieres omnes pro suspectis habeantur. illis tantum exceptis, quarum conuersatio a iure permittitur: quas tamen absque speciali Ordinarij licentia domi retinere non audeant.

N Cap.

DECRETA PROVINC.

Cap. VI.

CAueant insuper clerici, ne vel in ædibus eorum patrimonialibus foemine quouis modo suspecte commorentur, aut detineantur, vel infamibus personis eas locent. quod multo magis in suarum ecclesiarum domibus prohibitum esse intelligant: sub poenis in eisdem ex arbitrio statuendis.

Cap. VII.

Venationem quoque contra sacrorum Canonum formam, clerici minime exercent: ab illicitisq; artibus & officiis quibuscunque caueant. tabernas non adeant, nec diuerforia frequentent: nisi itineris, ac necessitatis gratia. Qui vero in praedictis offenderint, grauissime Episcoporum arbitrio plectantur.

Cap. VIII.

ARma siue ad offendendum, siue ad defendendum parata, non obtenta ab Ordinario licentia, exurgenti tantummodo causa concedenda, clerici, precipue in sacris constituti, tam per ciuitates & oppida, quam per villas non deferant, nisi per loca minus tuta iterfaciant: Inobedientes autem prima vice pecuniaria poena Episcopi arbitrato mulcentur: secunda vero, carceris maceratione, ac suspensione ad arbitrium afficiantur: postremo, si se enormibus praesertim immisceant, nec resipiscant; fructuum Ecclesiasticorum priuatione, ac etiam beneficij amissione, vel depositione pro modo culpæ, & personæ qualitate puniantur: ea semper circum-

spectione

SYNODI RAVENN.

50

spectione adhibita, ut noctis causa poena duplicetur & aggrauetur.

Cap. IX.

CLerici quoque noctu sine causa, vel minusquam honesta, ac rationabili euagantes, ab Episcopis corripiantur, & abstinere cogantur. Quod si vel canendo, vel instrumenta aliqua pulsando, per noctem deambulauerint, aut id agentibus comites se se praebuerint; carerentur, & poenis ab Ordinario congruentibus subijciantur.

Cap. X.

IN sacris constituti clerici, infamulatu laicorum, etiam principum, nisi ad officium aliquod non indecens, & suo ordine non indignum, ac de Episcoporum suorum licentia, non admittantur, sub suspensionis, & arbitrij poena.

Cap. XI.

Generatim vero praeterea, quaecunque alia clericis ex sacris Canonibus, generalibus Conciliis, vel apostolicis ordinationibus, ad eorum vitam & honestatem pertinentia, statuta sunt, ab eis obseruari mandamus; sub poenis in eisdem contentis, quas sacri Tridēti Concilij auctoritate innouamus, atque alijs Ordinariorum arbitrio pro delicti qualitate statutis, vel statuendis. Meminerintq; clerici omnes, nihil esse, quod magis alios ad pietatem, ac Dei cultum instruat, quam eorum vita & exemplum, qui se diuino ministerio manciparunt: ac propterea ita vitam & mores suos componere debere, ut eorum actiones cunctis venerationem asferre possint.

DECRETA PROVINC.

DE SACROSANCTIS ECCLESIIS.

Cap. I.

ECCLESIAE quęcunque per diöceses constitutę, sacra oratoria, sacellaq; , aut diruta, aut ruinosa, instaurari, reedificari, atque ea reuerentia teneri, ac custodiri Episcopi curent, quę ex sacrorum Canonum dispositione requiritur. Quod si Ecclesię, vel loci paupertas obstet; iuxta sacri Tridentini Concilij decreti formā, Ordinarij prouideant, vt vel diruta reficiantur, vel transferantur.

Cap. II.

Nemo autem diuinorum præsertim officiorum, aut prædicationum tempore per ecclesias deambulare, aut ibidem negotia tractare, clamores, risus, dissolutiones, confabulationes, atque alia huiusmodi profana, neque etiam cum suspectis mulieribus colloquia habere præsumat; sub pœnis, quę in Sanctissimi D. N. Pij Quinti Bulla continentur.

Cap. III.

Prohibemus insuper, ne in sacrosanctis Ecclesijs comestiones, siue computationes, quouis anni tempore fiant: aut in earum porticibus, vel cœmeterijs, aliqua ad cibum, vel potum venalia habeantur, nec etiā prope Ecclesiam, quantum fieri potest, sub pœna per Ordinarios ipsos statuenda.

Cap.

SYNODI RAVENN.

51

Cap. IIII.

Ecclesię cuiuscunque parietibus, nihil profanum, vel immundum adhareat: ac præcipue tabernę, & Iudeorum familię procul absint; ne sacra profanis misceantur, sub pœna Episcopi arbitrio proponenda.

Cap. V.

Altaria in ecclesijs quibusque cōstituta, si dotata sint, per eorum Rectores tam in temporalibus, quā in spiritualibus recte curari Episcopi studeāt: nec eadem a quoquam vsurpari permittant. indotata vero, vel ab his, a quibus erecta fuerint, instaurari, ac exornari, vel amoueri curent.

Cap. VI.

Eccliesiarum fabricę, bona, ac redditus omnes, in destinatos vsus a deputatis cōuerti, Ordinarij quique prouideant: nec vllo modo patiantur ab aliqua vel sæculari, vel ecclesiastica persona vsurpari, aut in alios vsus conuerti, sub dupli pœna, atque animarum suarum periculo.

Cap. VII.

Eccliesiarum præterea indemnitati prospicere cupiētes, personis ecclesiasticis, quauis dignitate fulgentibus, atque alijs quibuscunque ecclesiastica beneficia, quocunque nomine censeantur, obtinētibus, ac hospitalium, aliorumq; piorum locorū Gubernatoribus, Rectoribus, seu Administratoribus vniuersis iniungimus, vt infra annum a præsentis Synodi fine connumerandum

DECRETA PROVINC.

merandum, inuentarium bonorum omnium mobiliū & immobilium, iuriumq; & actionum, ac nominū debitorum, ad ecclesias ipsas vel pia loca, quæ obtinent, aut regunt, quouis modo pertinentium, cum ipsorum bonorum qualitatibus, situationibus, vocabulis, & confini- bus, corā honestis, ac fide dignis testibus, in forma pro- bante conficiant: quorum quidem bonorum, duo publica fiant instrumenta: ex quibus vnum, in propria ecclesia, hospitali, vel pio loco, alterū apud Episcopū in Archiuio, perpetuo custodiat. Quicūq; vero in hoc exe- quēdo vel negligēs, vel parū fidelis extiterit, grauiter Epi- scopi, ad quē huius rei cura pertinet, arbitrio puniatur.

DE REBUS ECCLESIASTICIS NON VSVRPAN.
AC MALE ALIENATIS RECUPERANDIS.

Cap. I.

MANDAMVS insuper sacri Tridentini Con- cilij auctoritate, vt singuli Episcopi, seu eo- rum Vicarij, simul cū vno de Capitulo, & altero de clero: ex his, qui aptiores, & pro- batiores, eis, videbuntur, ab ipsis de Capitulo, & clero ci- uitatis, respectiue deligēdis, recognoscāt, etiā ex officio, quasunque locationes rerum ecclesiasticarū, ad longū tēpus, seu ad viginouē annos, aut bis viginouem, a triginta annis citra, ante publicationē Tridētini Cōcilij factas, etiam auctoritate apostolica confirmatas: iudi- centq; an in damnum ecclesiæ, & contra Canonicas sanctiones factæ fuerint: absque tamē aliquo causarum de-

SYNODI RAVENN.

52

de præsenti pendentium præiudicio.

Quod si res de qua agitur, ad Episcopū, seu illius men- sam pertineat, aut Episcopus ipse, vel eius Vicarius loca- tionis eiusdem cōmissarij, seu executores fuerint; tunc ad Episcopum, qui magis vicinus sit, vna cum deputa- tis ab eiusdem Capitulo, & clero, hæc recognitio & iudi- catio pertineat. Si autem delectorum a Capitulo, seu a clero legitima forsan aliquo casu esset recusatio, tunc ab eisdē de Capitulo & clero, alij in ea causa substituantur.

Cap. II.

QVoniam vero vsu compertum est, alienationes bonorum ecclesiasticorum fieri sæpe sub condi- tione, vt illarum cōfirmatio ab apostolica sede obtineatur, interim autem possideri, non obtenta aliter confirmatione eiusmodi, in graue ecclesiarū damnū, & animarū ipsorū contrahentiū præiudiciū; ideo Ordina- rijs quibuscunque mādamus, vt diligenter super huius- modi alienationibus quorumcūque bonorū ecclesia- sticorū, etiā hospitaliū, & ad fabricæ, siue ad luminariū, vt aiunt, vsū deputatorū, & aliorū quocunque nomi- ne censeantur, inquirant: & si quas sub iam dicta condi- tione nondum impleta a triginta annis, vt supra, factas, reperiunt, irritas, & inanes declarent; in eosq; qui in pos- sessionē, vel detentionem ante obtentā confirmationē, vt supra se intrudere ausi fuerint, poenas a sacris Cano- nibus, & summorum Pontificum constitutionibus, ad- uersus eosdem inflictas exequi omnino studeant.

Cap.

DECRETA PROVINC.

Cap. III.

Generaliter autem tam in his, quā in alijs quibus-
cumque Ecclesiasticarum rerum alienationibus,
quas in futurum auctoritate apostolica fieri contingat,
animaduertant Episcopi, & eorum Vicarij, vt omnia ri-
te, & recte, maturaq; ac diligēti inuestigatione adhibita
peragantur, etiam in rem præsentem accedendo, indem-
nitati ecclesiarum prospiciant: admonentes etiam fre-
quenter populum, eos excommunicationi fore subie-
ctos, alijsque poenis teneri, qui contra Sacrorum Cano-
num decreta, Ecclesiastica bona alienare, aut indebite
detinere præsument. Monemusq; propterea Episcopos
omnes, ac enixe in Domino obsecramus, vt ad minus
semel in anno sacri Tridentini Concilij decretum sub
fessione vigesima secunda, capitulo vndecimo de refor-
matione, quod incipit, Si quem clericorum, vulgari idio-
mate, per Prædicatores in Dominica Letare, frequenti
populo publicari, ac ad memoriā reuocari curent: quo
certiores fiant ecclesiasticarum rerum quarumcunque
vsurpatores, ipso iure excommunicatos esse, nec ab
alio quam a Romano Pontifice absolui posse.

DE MONIALIBVS.

QUOD ad Moniales ac Deo dicatas virgines
attinet, id solum nobis commemorandum
censuimus, vt Episcopi potissimum curent
eas modis omnibus ad regulę, quę sunt pro-
fessę, præsriptum reducere; ac earum vitam & mores
ex

SYNODI RAVENN.

53

ex illa componere: fideliterq; ab eisdem præcipue ser-
uari studeant, quęcunque ipsarum peculiaria vota, vel
circa ea, præcepta respiciunt. Illarum clausuram, vbi vio-
lata est, ex iniuncto sibi proprio munere diligenter re-
stitui, & inuiolatā conseruari prouideant: necnon quę-
cunque ad eas pertinent, diligentissime exequantur, &
exequi faciant, iuxta sacri Tridentini Concilij saluberri-
ma decreta, ac sanctiss. D.N. Pij Quinti Bullā: atque eni-
tantur in primis, a monialium monasterijs quęcunque
castitatis proposito aduersari videbuntur, opportunis
ordinationibus auertere; atque eas in viam Domini om-
ni studio, ac vigilantia dirigere.

DE LOCORVM PIORVM ADMI- NISTRATIONE.

Cap. I.

CIRCA locorum piorū administrationem
diligenter animaduertant Episcopi, vt pro-
batissimi viri, timorataque conscientia ad
huiusmodi regimen assumantur: qui suę
familia bene præsint: qui v̄e in operibus charitatis se se
exercere consueverint: necnon recte calculādi rationem
teneant, nec locorum ipsorum debitores existant: riteq;
caueant, se fideliter Christi patrimonium administra-
turos. Hi vero non vltra triennium ex sacri Tridentini
Concilij decreto, nisi rei necessitas aliud suadeat, admi-
nistrent: male ablata, uel alienata recuperent: fructus
in destinatos vsus conuertant: his præcipue quibus ex
O loci

DECRETA PROVINC.

loci instituto tenentur; præsto sint: singulis annis accepti, & expensi tabulas proferant, & a deputatis cum Ordinarij interuentu calculari studeant: ruinosa ædificia reparent: bonaq; , ac redditus ipsorum locorum ita gubernari & dispensari satagant, vt vere boni administratores dici possint.

Cap. II.

IN hospitalibus ad peregrinorum vsum paratis, vere legeni, & pauperes recipiantur: circulatores, præstigitores, simulato habitu incedentes, herbularij, atque alij id genus homines ab hospitio arceantur: qui vero puellas nobiles, ac iuuenes secum ducunt, nec de eorum Matrimonio constat; vltra vnam dormitionem nõ accipiant: mares a foeminis prorsus distinguantur: nec viris ad mulieres, vel contra, quamuis iugales sint, honestatis gratia pateat aditus: neque aliqui in hospitio alantur, nisi necessitatis causa. Pueri quoque a viris, vbi cõmode fieri potest, secernantur. Immodesti, blasphemij, & inquieti eliminantur: nec validi mendicantes vltra vnam noctem receptentur.

Cap. III.

QVod ad pauperes infirmos attinet, in locis ad eorum vsum deputatis, ministri non desint, Christiana pietate præditi; qui necessaria omnia illis subministrent, ea qua decet charitate: ex his quæ medici decreuerint, nihil penitus prætermittentes, quod ad infirmorum salutem procurandam pertineat: horas & momenta

SYNODI RAVENN.

54

momenta, rerum qualitates, & quãtitates diligenter attendant: totq; ministros adhibeant, quot infirmorum numero & vsui sufficere possint. Illud vero maxime ad infirmorum regimen deputati, curent, vt cum primum infirmi ipsi possint, peccata confiteantur, sacramq; Eucharistiam sumant.

Cap. IIII.

Illud præterea hospitalium infirmorum Rectores, ac Præfecti ipsi animaduertant, ne valetudinarij & conualescentes, nisi postea quam bene se habuerint, ab hospitio dimittantur: ne vel eos recidiuare cõtingat, atque ita, sumptus augeantur, vel in itinere deficere cogãtur: quod ipsi hospitij Præfecti, quã diligentissime curabunt. Ne vero dum corporibus fit medicina, animarum cura negligi videatur; Sacerdotes nõ desint, qui Missas festis saltem diebus in loco infirmis ipsis accommodato celebrent, sacramentaq; rite & opportune languëtibus administrent: atque infirmantibus ad mortem, ad animæ salutẽ necessaria cõmemorent, & charitatis officiũ vsque ad vitæ exitum, in eos exerceant: illorumq; nomina, genus, & patriam diligenter annotent: defunctos vero ecclesiasticæ sepulturæ sacris precibus adhibitis pie ac religiose mandent.

Cap. V.

Circa orphanorũ domos inuigilent Episcopi, atq; prouideant, propositis excommunicationis, atque alijs ex arbitrio poenis, ne infantes ab illis parëtibus exponantur, qui eos vel ex industria, vel ære proprio alere possunt:

DECRETA PROVINC.

possunt: fiatq; ea de re ab ipsius loci curatoribus diligentissima inquisitio: nec a confessoribus, nisi satisfecerint, absoluantur.

Cap. VI.

OMnia vero ad ipsorum infantum expositorum usum opportuna, parata & instructa habeantur: nutrices præsertim subsidiariæ, donec infantes ipsi baptizentur, & ad alendum tradantur: quod quamprimū a præfectis curetur: debitaq; merces nutricibus nullo pacto desit, atque alia pueris necessaria; ne eorum defectu, aut culpa aliqua periclitentur.

Cap. VII.

Postquam autem ad eam ætatem peruenerint, ut disciplinæ sint capaces; tam mares, quàm foemine, ubi fieri potest, & facultates suppetunt, bonis moribus, atque artibus ætati, & sexui congruentibus instruantur, donec illis aliter Deo adiuuante fuerit prouisum.

Cap. VIII.

CVrent autem Episcopi, ne mendicantes aliqui Parochias circumeant, morbum aliquem simulant, vel aliud quidpiā falso iactantes, ad decipiendum simplicium animas: sed quod sedate ac pie, sine longa verborum serie eleemosynas petant, sub eorum arbitrij pœna.

Cap. IX.

INsuper Episcopi omnes diligenter se se informare studeant de vita & moribus mendicantium: prouidentes
omnino

SYNODI RAVENN.

55

omnino, ut in Paschate cōmunicent: alioquin eos eijci curent. Mandantes hospitaliū præfectis, ne post Pascha aliquos in hospicio recipiant, quos non constet, aut verisimile sit eo anno fuisse confessos, & sacram Eucharistiam sumpsisse, vel paratos Ecclesiæ præcepto statim satisfacere.

Cap. X.

Montes quoque Pietatis ubi adsunt, Episcopi visitent, & recte administrari curent: ubi vero desunt, eos erigi, atque institui faciant: nec ex mutuo aliquid ultra recipi ab eorū ministris patiatur, quàm quod ex apostolica indulgentia pro eorum labore dari conceditur. Pignora recte, ac tuto in loco seruentur: debitæ illis pecuniæ exigantur: nec non legata quæcunque in eam causam facta persoluantur: ac bona stabilia si qua habent, usurpari minime permittant.

Cap. XI.

Disciplinatorum præterea confraternitates, seu societates quocūque nomine nuncupentur, ex sacri Tridēini Cōcilij præcepto, Episcopi visitare nō prætermittāt: provideantq; ut ab eis charitatis opera, ad quæ tenentur, impleantur; atq; ad suarū regularū, si pbatæ sint, formā, disciplinati ipsi redigantur, ac reformatur: nec ullo pacto differant, si quos in eisdem inuenerint, abusus tollere: arctantes eosdem & ad processiones ordinarias, etiam nō vocatos; ad alias vero quandocunque fuerint euocati; frequenti numero conuenire; ac binos
grauiter

DECRETA PROVINCE.

grauiter, & modeste, compofiteq; procedere: quæ fi facere neglexerint, atque alia ad eorum officium fpectantia implere; debitis pœnis afficiant. Quod fi incorrigiles fint; ipforum Epifcoporum arbitrio extinguantur, atque alia eorum loco fubftituantur, prout illis magis expedire videbitur.

Cap. XII.

Quicunque vero tam in præmiſſis, quàm in alijs quibusque pijs locis adminiſtrandis, quouis modo deliquerint; & præſertim fi rationes cum Ordinarij interuentu, reddere omiſerint; dupli pœna quanti ea res fuerit, atque aliter pro modo culpe, Epifcoporum arbitrio afficiantur.

Cap. XIII.

Notarij quicunque de teſtamentis, atque alijs diſpoſitionibus, qualeſcunque ſint, in quibus aliquid eccleſijs, hoſpitalibus, montibus pietatis, atque alijs pijs locis, vel cauſis relictum fuerit, rogati; teneantur relictæ, ac diſpoſitiones huiusmodi, his ad quos pertinet, infra menſem, a die quo diſpoſitio ipſa ſuum effectum fortiri ac irreuocabiliter ligare incipit, computandum, deferre, ſub dupli pœna, & excommunicationis in ſubſidium. moneantq; eoſdem perſæpe Epifcopi, vt in legatis, ac diſpoſitionib⁹ huiusmodi opportune deferendis, ea qua decet ſolertia vtantur: nec aliqua ratione in ſuarû animarû perniciem, & ipſorum locorû, ac piarum cauſarum præiudiciu id facere prætermittant.

DE

SYNODI RAVENN.

56

DE VSVRIS.

Cap. I.

DE TESTABILE vsurarię prauitatis crimen abolere cupiētes, Ordinarios hortamur enixe, vt a ſuis ouibus pro eorum prudentia, venenum hoc auertere & extirpare contendant: curentq; , vt vsurarij ipſi, & quicunque contractus quoquo modo illicitos celebrauerint, iuxta Canonicas ſanctiones puniantur: necnon & proxenetæ ſeu mediatores omnes quicunque ſint, ad illicitos cōtractus quoscunque, fideles ipſos trahentes, Canonicis pœnis afficiantur.

Cap. II.

Notarijs vero de contractibus illicitis, rogatis: qui ex conſcientia plane perſpiciunt contractuum prauitatem; nihilominus ſe id ſcire diſſimulantes, inſtrumenta conficiunt, quæ in eorum ſuperficie ſuſpicionem carere videntur, cum tamen venenum latitet; ſub pœna iuxta ſacrorum Canonum formam imponenda mādāmus, ac per Epifcopos mandari exoptamus; nè vllō pacto contractibus, quos ipſi ex animo & conſcientia ſuſpectos exiſtimant, vel ſuſpiciantur, adſtipulari præſumant, præter diuinam ultionem quam incurrent.

DE

DECRETA PROVINC.

DE MERETRICIBVS, ET CONCVBINIS.

Cap. I.

MVLIERES quęstum suo corpore faciētes, quę abominabile sui ipsius prębent exemplum, ab honestarum mulierū vicinijs segregari, ac in peculiare vicos quo citius fieri poterit, redigi; necnon vbi signum deferre solent, quo ab honestis mulieribus distinguantur, ad illud ferendum cogi mandamus: hortamurq; cuiusque loci Rectores, ac Magistratus, vt in hoc tam pio opere exequendo Episcopis pręsto esse velint: & quas a fide dignis, diligēti inquisitione adhibita, pro meretricibus haberi compererint; secerni curent: nec aliquorum impietatis defensorum importunas voces audiant.

Cap. II.

Digna quoque animaduersione concubenarios, & concubinas quascunque, siue soluti, siue coniugati sint, notandos esse pręcipimus, iuxta sacri Tridentini Concilij decretum, pœnis quoque sacrorū Canonum in eosdem infligendis. Quę vero coniugata mulieres cum amatoribus viuere, nec a turpi vita discedere proposuerint; vel e ciuitatibus & diocęsibus arceantur, pręsertim si notorie incontinenter viuant; vel etiā post trinam monitionem pro infamibus habeantur & tractentur.

DE

SYNODI RAVENN.

57

DE IVDÆIS.

EPISCOPOS monemus, & hortamur in Domino, vt mandatorum Apostolicorum memores; Bullam a sanctissimo D. N. Pio Quinto contra Iudęos editam, ex sui officij debito publicent, ac pro viribus obseruari curent.

DE CINGANIS.

CINGANOS vagorum hominum genus, atque omni impietate refertum, nisi Christiane vixerint, & a superstitionibus, ac improbatis vitę ritibus abstinerint; ab eorum diocęsibus Episcopi, quantum fieri potest, longe arceri curent.

DE BULLIS APOSTOLICIS PVBLICANDIS.

CONSIDERANTES quam maxime expediat apostolicarum Bullarum quarumcunque notitiam ab omnibus haberi, tum ob pręcepta, quę in illis continentur, vt ab omnibus seruari possint, tum ob pœnas quę in illis infliguntur, vt a singulis euitentur; Episcopos nobis quam maxime cōmonendos esse decernimus, prout eosdem ex animo commonemus, vt non solum Bullas de quibus in pręsentis Synodi decretis fit mentio, publicari, ac pro eorum viribus obseruari faciant; sed etiā
P quascun-

DECRETA PROVINCE.

quascunque alias pro tempore promulgari contigerit, easdem summatim etiam, ac per capita populis vernacula lingua insinuari, atque illis obseruandas proponi, sepiusq; eisdem in memoriam reuocari studeant.

DECRETVM GENERALE.

IN OSTREMO non solum omnia & singula in his decretis cōprehensa, sed & alia quacunque tam a sacris Canonibus, & Apostolicis ordinationibus, quàm a generalibus quibusque Concilijs, præsertim a sacrosancta Tridentina Synodo statuta, ac definita sunt, siue dogmata, siue reformationem, & morum correctionem respiciant, ple ne atque integre ab omnibus comprouincialibus Episcopis, Abbatibus, Capitulis, & alijs ecclesiasticis personis, quæ etiam ex propria electione huic nostræ Metropoli ex eiusdem Concilij præcepto adhæserunt, & uel per se, uel per eorum idoneos procuratores interfuerunt, aut interesse debuerunt; ac etiam secularibus quibuscunque, quod ad eos attinet, seruari debere decernimus, ac districte præcipiendo mādamus, sub iuris, & arbitrij pœnis: saluis tamen in omnibus constitutionibus, & consuetudinibus Ecclesiarum arctioribus, & laudabilioribus. Hortantes, & in Domino monentes quoscunque sæculi Principes, ac Potestates, ut Ecclesiasticam immunitatem quo decet fauore prosequentes, iuxta eiusdem Tridentini Concilij decretum, non solum Episcopis munus suum exequi volētibus, præsto esse velint; sed

SYNODI RAVENN.

58

sed nec a Magistratibus & eorū officialibus quibuscunque vllatenus eosdem, vel eorum ministros impedire patiantur, debitis pœnis eos afficientes: præter excommunicationem quam ipso facto incurrunt ex Bullæ in Cœna Domini, sacrorumq; Canonum dispositione. Mandantes præterea, vt hæc ipsa decreta, postquam rite publicata fuerint, in eorum ciuitatibus, & diocesium, Episcopi ipsi eadem publicari, ac obseruari curent: saluo semper, & reseruato in omnibus sanctę sedis apostolicę, ac sanctissimi Domini nostri beneplacito: cuius iudicio hæc ipsa emendanda, & corrigenda, qua debemus obedientia, & reuerentia submittimus, ad Dei gloriam, & catholicę fidei exaltationem.

Cum Priuilegio.

sed nec a Magistris & eorum officialibus quibus
que illarum collatum, vel eorum in illas impo-
pantur, debitis poenis eos afflicti sunt; prout ex com-
municacionem quam ipso tempore incurrunt ex parte in
Causa Domini, factumque Canonum de officio.
Mandantes preterea, ut hanc ipsa decreta, postquam in
publica fuerint, in eorum civitatibus, & in
Episcopis ipsi eadem publicari, ac oblatam curam in
no semper, & referant in omnibus sanctis &
licet ac sanctissimi Domini nostri pontificatus in-
dicto hanc ipsa emendanda, & corrigenda, prout de-
bitis obedientia, & reverentia submissus ad Deo-
rum, & catholice fidei executionem.

Cum Privilegio.

DECRETORVM

QVÆ CONTINENTVR
IN HOC VOLUMINE.

P ROFESSIO fidei.	fol. 2
. De Hæreticis.	fol. 5
De libris prohibitis.	fol. 5
De verbi Dei prædicatione.	fol. 6
De lectione Theologica.	fol. 7
De scholis & magistris.	fol. 8
De Sanctorum reliquijs.	fol. 9
De sacris imaginibus.	fol. 9
De miraculis.	fol. 10
De sacrorum gestorum representatione.	fol. 10
De festorum dierum cultu.	fol. 10
De ieiuniorum obseruatione.	fol. 11
De maleficijs, & incantationibus.	fol. 12
De superstitionibus	fol. 13
De blasphemia.	ful. 13
De cathedrali ecclesia vacante.	fol. 14
De promouendis ad cathedrales ecclesias.	fol. 14
De Episcopi qualitate & dignitate.	fol. 15
De Episcoporum residentia.	fol. 17

R V B R I C A.

De visitatione.	fol. 17
De beneficiorum collatione.	fol. 19
De iudiciali foro Episcopi.	fol. 21
De Archiuio.	fol. 22
De Seminario.	fol. 24
De Vicarijs foraneis.	fol. 25
De examine promouendorum ad Paro- chiales ecclesias.	fol. 26
De Parochis, & eorum officio.	fol. 27
De residentia inferiorum.	fol. 29
De Sacramentorum administratione.	fol. 30
De Baptismo.	fol. 32
De Confirmatione.	fol. 33
De sanctissima Eucharistia.	fol. 34
De poenitentia.	fol. 35
De extrema vnctione.	fol. 36
De Ordine.	fol. 37
De Matrimonio.	fol. 38
De sacrificio Missæ.	fol. 39
De dignitatibus & Canonicis.	fol. 41
De Mansionarijs.	fol. 42
De distributionibus quotidianis.	fol. 43
De Punctatore.	fol. 43
De Chori Præfecto.	fol. 44
De cæremoniæ Magistro.	fol. 44
De Chori Magistro.	fol. 45
De musicæ Magistro.	fol. 45
De Organo.	fol. 46

R V B R I C A.

De Horis canonicis.	fol. 46
De Choro.	fol. 47
De vita & honestate clericorum.	fol. 48
De sacrosanctis ecclesijs.	fol. 50
De rebus ecclesiasticis non vsurpandis. &c.	fol. 51
De Monialibus.	fol. 52
De locorum piorum administratione.	fol. 53
De vsuris.	fol. 56
De meretricibus & concubinis.	fol. 56
De Iudeis.	fol. 57
De cinganis.	fol. 57
De Bullis apostolicis publicandis.	fol. 57
Decretum generale.	fol. 57

D. Tab. IV. n.º 20.